

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5756

6 PAGINI - 25 BANI

JOI 23 NOIEMBRIE 1967

REZERVE VALORIFICATE IN CONTUL RENTABILIZĂRII

Pentru realizarea sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966 privind analiza...

fel in loc de pierderi in valoare de 9947 mil lei un beneficiu de 707 mil lei. Aceste unitati si perioadele urmatoare au indeplinit si depasit sarcinile de productie...

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Ion Gheorghe Maurer au primit pe mareșalul Uniunii Sovietice Ivan Ignatievici Jakubovski

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, și Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri...

DINCOLO DE PARADISUL PĂSĂRILOR

Delta, nu este numai un „paradis al păsărilor”, nu este numai o simfonie policromă a răsăriturilor și apusurilor de soare. Delta, mai însemnată și muncă plină de bărbăție și curaj.

România - R. F. a Germaniei 1-0 TOAMNA ACEASTA POATE FI DE AUR

Ion Ionescu, „omul de șoc” al liniei de atac trimite puternic mingea, cu capul în bară. În medalion: autorul golului victoriei - Cherghele

Pentru prima oară după mulți ani am bucuria să pot scrie că am văzut o echipă a României jucând fotbal la o temperatură la care plesnesc cazanele. Calificativul: excelent. Aș fi vrut, numai la campionatele mondiale de la Londra am mai trăit sentimentul acesta...

Întâlnire între tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Luis Corvalan

Miercuri dimineața, la sediul C.C. al P.C.R. a avut loc o întâlnire între tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Chile...

SCRISORI NATALE

1. Podgorienii

A. I. Zăinescu Puteau cîndva să fie, cu toții, pădurari; ulmi și frasinți - aici și jugăștri, față în față și stejari, carpenți cu toate mîndre neamurile lor carpatice...

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a ambasadorului Islandei

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit miercuri pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Islandei...

SENSIBILITATEA ȘI DRAGOSTEA PENTRU FRUMOS

Femeia zilelor noastre participă tot mai intens la viața socială, îmbrățișînd variate profesii, munca ei concretizîndu-se în crearea bunurilor materiale și spirituale. În acest context nu este, desigur, lipsită de interes, tentativa de a contura un profil al femeii contemporane...

Continuare în pag. 4: PAGINA TINERELOR FETE

STUDENTUL

Cînd spunem „viața culturală a unei facultăți, a unui institut sau centru universitar”, înțelegem că nu este vorba de ceva care poate fi impus prin instrucțiuni...

în ambianța culturală a centrului universitar

teatru de operă, un teatru de operetă, două săli pentru concert simfonice, 14 săli de teatru; în București își au sediul 14 muzee și colecții de artă, 10 muzee de artă populară și etnografică, 7 muzee de știință și numeroase case memoriale...

„VIAȚA E SCURTĂ, ARTA E LUNGĂ”

Că orele libere ale studentului vor fi ocupate și cu plimbări și distracții, cu sport - pe teren și nu numai în

DOUĂ REPREZENTĂȚII REMARCABILE

Montina la Constanța „Azilul de noapte”, Marietta Sadova n-a rinit performanța spectaculoasă a inovației. Ambizia ei a fost mai nobilă, mai înaltă: aceea de a da o haină sobră, sinceră, de poezie temperată, meditației despre om pe care o conține piesa.

acestei unice trădături. Nu e vorba aici de calitatea celor patru actori (în ordine: Ileana Plocearu, Ana Mirena, Paul Lavric, Sandu Simionici); ea este în afara de discuție, prezența lor scenică are calitatea experienței și a talentului; indexul este numai — în ordinea gândirii regizorale — locul lor în meandrele ideice ale dezbaterei.

cate nu și-a găsit încă întrebuințarea cea mai potrivită în teatrul din Constanța, Kacsnia (Valentina Bucur), Tătarul (Romeo Mogos), Anna (Daniela Anencov). Nu mai Luca n-a obținut, prin Emil Birlădeanu, o cetățenie integrală în spectacol. Actorul pare dotat mai degrabă pentru apariții restrinse, nu-i atinge stăruirea dramatică — și dezbaterea amenință, prin acțiunile lui, să se piardă pe drum unul din preopinii.

de Teatru, a intuit cu exactitate slăbiciunea fundamentală a piesei — inegalitatea termenilor aflați în conflict, acea „luptă a atleților cu rimele și mișcările”, cum o numea cu aplicație o cronică. În montarea ei, Mitro, Posmoșeanu, Elena și celelalte „personaje negative”, autori „loviturii” la adresa onestității profesionale și principialității artistice a inginerului Benedict Socea, încețoșă de a mai fi caricatură. Ei devin personaje dramatice, oameni serioși, dând astfel credibilitate primejdiei care-l amenință pe erou și împingând dezbaterea în zone grave, acolo unde fiecare are dreptatea

reacțiilor personajului. Socea trece aici prin dificultăți autentice, este amenințat de o înfrângere adevărată, nădăjduiește, se teme, disperă — și iată-l om în carne și oase, aureolat de complexitate (să nu ne ferim de acest cuvânt demoneizat). Lingă el, o Titi Tolocan care-și înțelege condiția intruciva dramatică (Olga Dumitrescu), o Doina Calancea farmecătoare prin spontaneitatea (Minodora Condur), un Gicu Mogos carecum simplifica față de corespondența lui bucurăseam, dar sincer și credibil (Eugen Apostol). Improviza lui, un Mitro jucat foarte bine, cu o discreție care amulează comul de suprafață (Gheorghe V. Gheorghe), un Posmoșeanu abil și primejdios (Viorel Popescu), o Elena secundându-l și soțul cu flasă ingenuitate (Leni Stănescu). Deasupra lor — pe „scara” arhitecturală tradusă modul concret în scenografie — un Trandafirescu (Constantin Sădăreanu) greu, profund, ferit de false simplificări în jurul lor, un decor (B. Friedel) crescând un spațiu adecvat confruntării de idei, poate doar cu un surplus de „încredințură” tehnică în armătura metalică a scenei. Și, în suma, o piesă care devine grație și serioasă datorită unui spectacol gândit riguros, prin eliminarea concesiilor comice — furioase și prin încrederea acordată posibilităților unor buni actori de a înțelege și a exprima nuanțat niște idei.

CRONICA DRAMATICĂ

tul odios pînă și în decrepitudină, ci un biet om, cu mintea rădăcit tragic. Monologul său din actul al patrulea se numără printre cele mai durabile momente ale dramei. Pe această „linie inițială” a spectacolului, Dan Herdan (sublucrat în expresia speranței absurde și prăbușirii Actorului), Virgil Andricu (jucând cu un adevărat desăvârșit încercarea lui Kleci) și Agatha Nicolau (a cărei Nastia deznădăduiește tragic și frumos). Citeva personaje de plan secund beneficiază și ele de interpretări remarcabile: Bubnov (Lucian Iancu, tânăr actor cu un stil absolut personal, care din pă-

acel drum de ieșire care se numește, simplu, demnitatea umană. „Azilul de noapte” constă într-un spectacol serios, profund, întemeiat solid pe unul din cele mai omogene ansambluri actoricești existente în acest moment în provincie.

sau cel puțin justificarea lui, și nimeni nu e condamnat înaintea desăvârșirii lanțului de probe. În felul acesta, „participa” la spectacolul, devenit concluziv și nu premisă, este temeinic, convingător, acceptabil.

*) „Azilul de noapte” de Maxim Gorki la Teatrul din Constanța, „Lovitura” de Sergiu Fărășan la Teatrul din Galați.

As fi preferat să discut spectacolul teatrului din Galați cu „Lovitura” lui Sergiu Fărășan fără raportare la omonimul său de la „Notara”. Trebuie să notez, însă, că reprezentarea gălățeană e superioară cel puțin într-un aspect esențial: cel al rigorii dramatice. Foarte tânăr Anca Oanez, studentă la clasa de regie a Institutului

Conșcința este că și personajul central eadează din acea arie limitată a furei roșii (singura atitudine posibilă față de niște reptile), cistidind gravitatea frământărilor reale a omului care se înfruntă cu semenii ai săi. Interpretarea lui Mihai Mihail — tânăr actor cu posibilități îndelung verificate — insistă tocmai în sensul interiorizării, al sensibilizării

SEBASTIAN COSTIN

Atelier DECORATORI AI SUCEVEI

Nordul Moldovei cunoscut prin vestitele sale monumente de artă de la Voroneț, Sucevița sau Humor s-a îmbogățit recent cu multe valori aparținând de astă dată unui criteriu contemporan. Este vorba de decorațiile murale de la Suceava lucrate pe fațada a patru blocuri situate la intrarea vestică a orașului. Suprafețele primelor trei fațade au pictat un armonios ciclu plastic reprezentând trei momente epice: Nunta, Pădurea, Vinătoarea. Desenele în roșu și negru reprezintă o nuanță bucovinească simbolică sau închipuie păsări și cerbi, arbori și elemente folclorice stilizind pădurea și vinătoarea. Cea de a patra decorație înscrisă pe peretele unui bloc tum reprezentă Baladele. Ca și primele trei, aici momentele decorative amintesc de creațiile marilor meșteri anonimi. Sint evocări și momente din epoca populară realizate într-un stil modern pe măsura sobrietății clădirilor noastre bătrânești. Proiectul întregii lucrări aparține unui colectiv de tineri pictori monumentaliști: Virgil Alămașu, Constantin Crăciun, Mircea Velea, Vișh Istvan (condus de profesorul universitar Ghiță Popescu de la Institutul de Arte plastice din București).

ION BELDEANU

STUDIO EXPERIMENTAL LA OPERĂ

Începând cu stagiunea 1967-1968. Opera română a dat semnalul luptei împotriva conservatorismului care, în general, guvernează teatrele lirice: înființarea primului „studio experimental” de operă și balet — prilej de afirmare pentru tinerii compozitori, libretiști, interpreți în căutările lor înnoitoare.

Spectacolele studioului care vor avea loc săptămînal, luna, vor cuprinde în stagiunea '67-68 următoarele manifestări: „Studio '68” — spectacol de balet modern românesc, alcătuit din piese scurte, montate de diferiții coreografi (11 decembrie 1967; 14 aprilie 1968 și 6 mai 1968), „Albert Hering” operă de Benjamin Britten (15 ianuarie și 20 februarie 1968), „Arcade” de Aurel Stroe și „Coloana înfrîntă” de T. Olah (transpuneri coregrafice) împreună cu „Vocea umană”, operă de Fr. Poulenc, după piesa lui Cocteau (5 și 19 februarie 1968) și „Splendorul Renașterii” spectacol muzical-coregrafic de operă (17 februarie și 25 martie 1968).

N. S.

ASTĂZI VĂ RECOMANDĂM: LA CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

Clubul cinefilului prezintă la ora 20.30 o mare stea a cinematografului mondial: Greta Garbo. Despre viața și activitatea artistice a remarcabilei tragediene va conferența Eugen Atanasiu, după care va rula filmul „Delir”.

LA SALA RADIOTELEVIZIUNII

Constantin Bobescu la pupitrul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii prezintă, cu concursul clarinetistului Aurelian Octav Popa, un concert compus în exclusivitate din lucrări în prima audiere de Paul Hindemith, Melchior Monte, Dimitrie Cucin, precum și o transcripție orchestrală, aparținînd dirijorului, a Sonatei Kreutzer, pentru o formație orchestrală obișnuită, în care rolul prim revine violoncelului.

FILATELIE

Știați că în decurs de un an prin miniele poștașilor din țara noastră trec peste 300 de milioane de scrisori și cărți poștale? Greutatea lor totalizează peste 1.500 tone pentru al căror transport sînt necesare cinci trenuri marfare cu cite 30 de vagoane. Așa dar, milioane de mărci poștale își îndeplinesc misiunea pentru care au fost create! Iar ca dovadă a acestui fapt, ștampila aplicată cu mai multă sau mai puțină atenție de către poștașii la un loc, postal! Oricum, mărcile stampilate satisfac cerințele și exigențele filatelistilor adepți ai colecțiilor de „obliterate” pentru că, spun ei, adesea, începutul făcîndu-l cu mărcile poștale din acest an (care sînt mai ușor și mai convenabil de procurat) și în continuare colecționînd (paralel cu „marile” care urmează să apară) în ordine cele din 1966, 1965 s.a.m.d. De altfel, rubrica noastră filatelică îi ține la curent cu toate noutățile. Pentru aștiri semnalăm cele trei noi valori „uzuale” de 40 bani, 55 bani și 1.60 lei al căror desen comun reprezintă stema Republicii Socialiste România. De asemenea, o marcă poștală cu nominalul de 55 bani dedicată aniversării a 450 de ani de la zidirea Mănăstirii Curtea de Argeș.

Aphelandra mexicană e un adevărat cîntec de lebedă floral: înflorește o singură dată în viața ei. Fenomenul sînt de rar, urmărit de botaniști, s-a săvîrșit în Grădina Botanică a Universității Al. I. Cuza din Iași.

Confesiunile lui Decebal

— Va să zică în „Columna” ești clung! — Confuzii personajele. Eu sînt Decebal. Mie numai după moarte (pe care mi-o cer singuri) mi se tale capul și o mîină ca să fie duse trofeele la Roma — pentru a-i lînistii pe romani. Decebal nu-și face, „harakiri”. El are o viziune clară, modernă, asupra vieții și morții. Acceptă moartea după ce a pierdut toate șansele. Deși rolul meu de acum este mai redus față de precedentul Decebal, (Dacii) se bucură de o intensitate dramatică mai mare. Sînt ultimele clipe din viața marelui dac, care corespund și cu ultima etapă a independenței Daciei.

— Uite ce se întîmplă: Decebal este aproape singurul dac din istoria neamului despre care avem ceva mai multe date. Eu îmi voi crea rolul conform viziunii scenariului, regizorului, și mai ales, concepției regizorului, stabilită de poporul nostru. Este un rol istoric ce mă pune în dificultate. Îți mărturisesc că am fost chemat de 3-4 ori la probele de filmare, pînă m-am hotărît. Dar este cel mai frumos și eroic personaj din istoria noastră.

— Am să te întreb ceva, dar să-mi răspunzi cu mină pe inimă! Ce subiecte istorice consideri că au fost compromise la noi prin ecranizare? — Îmi poi o întrebare dificilă fiindcă e vorba de colegi, care și așa, unii, mă deranjează cu vorbe goale la telefon. Subiecte istorice compromise — adică ecranizări — care nu s-au ridicat la înălțimea temei, au existat. Noi, în „Tudor” urma să ne filmăm căștii pe un drum, din Oltenia. Mai înainte trebuia filmat drumul gol. Și atunci regizorul ne-a spus: „Măi băieți intrați voi, pînă filmăm drumul, în plantele de lemn de santal. „Plantele” erau un cîmp de porumb!

L. MARCOVICI

BENGALADORE

Se mîncîcă și se bea din greu și din belșug, o nomastică, fal-cile trosnesc a-mînștîtor, hurs-fîle sînt deja crescute, incolo veselie, scobit între dinți cu degetul, fum de „Snagov”, bancuri: „Dacă-ți spun pe ăla cu nebunul crăpați...”, se crapă cu gura pînă la ceafă, în suhțituri, (im-nentă indigestie), cuconite care aruncă nevinovat vorbe despre aia sau aia care „nu au acces în grupul nostru”, de te trec frigurile, cum ziceam, noi pe scaune, lîngă fereastră, „veselie de te opuci cu mi-nile de burță”, „vai, ce an-tren simpatic, ce culant”, mag-netofon cu „Beatles” cu una, cu alta, ne mai destindem și noi, la mulți ani...

Grupul se mută la fereastră și-și mîngîie, din priviri, suficienți, odăsele îngrate într-o anumită ordine, tronază un Taunus, valahă și aici. Un liber profesionist, (probabil pictor), doi ingineri, un pronosportist, un stomatolog, un frizer de cîini, toți cu ne-vestele, o cafează, un prieten care l-a fîrit aici pe subse-mnatul. „Și vreau să fie neagră albastru, continuă entuzias-tă galeșă, un albastru de Prusia ca-n Van Gogh...”. Gata, îmi zic! și mă uit pe fereastră: etajul V. Perfect. Și prinzindu-mi intenția, prietenul mă salvează: „Hai să jucăm un bengaladore”. „Da, zic un bengaladore e tot ce ne lipsește”. Și-l inventăm pe duspumea: mutăm două monezi la nesfîrșit, în toate direcțiile și comentăm sobru, din priviri, și serios, aproape de apoplexie, o vîndem timpenia ca pe un lucru rar. Toți, sînt cu ochii pe noi concentrat, atenți la subtilitățile tactice care nu se mai sîntesc și: „mută” sigur că da, credeai... și noi împasibili și ei într-un început de nervozitate colectivă și șopte și „prizare” (adică prizează!) și după aproape un ceas cel cu Taunus-ul, pe un ton în care prețuirea pentru o acțiunile noastre intelectuale e vizibilă, puțin derutat: „Ce ma-gîni aveți, domnilor, adică ce merozi și ce capacitate?”

Teatrul din Oradea a prezentat de curînd la București recenta sa premieră cu „Veac de iarnă” de Ion Omsescu, în regia lui Ion Deloreanu.

Foto: Agerpres

VOM ÎNVINȘTE VIRUȘII?

În toată lumea se produc anual milioane de cazuri de boli infecțioase. La baza multora din ele stau virusurile sau inframicrobii, cum îi denumesc specialiștii. Asemenea unei teribile lumi interlope, acești dușmani invizibili, pentru ochiul uman, inesenșibili la acțiunea antibioticilor, „jefuiesc” sănătatea noastră. Desigur, în fața unui asemenea pericol medicii nu rămîn în expectativă. În sute și mii de laboratoare oamenii de știință pregătesc un întreg arsenal de mijloace de combatere a virusurilor. Pentru a adăa noi amănunte asupra studiului „operațiunilor de luptă” în acest război ne-am adresat tov. dr. Dan Sărățeanu, șeful secției viroze umane a Institutului de Inframicrobiologie.

zent imunizarea prin vaccinuri ocupă un loc prioritar. Vaccinarea constituie un mijloc sigur, economic și eficient pentru a putea obține scăderea morbidității și mortalității datorită germinilor inframicrobieni. La baza vaccinării stă imunitatea produsă după trecerea prin boală. Rezistența ce se instalează se datorază producerii anticor-pilor specifici de către celulele competente. Posibilitatea controlării bolilor prin vaccinare conform principiilor pasteurizate este pe deplin confirmată de rezultatele obținute în cazul

INTERVIUL NOSTRU CU DR. DAN SĂRĂȚEANU de la Institutul de Inframicrobiologie

pollimelitel: înainte de introducerea vaccinărilor ca-zurile erau de ordinul milio-ilor iar în prezent numărul de cazuri este foarte scăzut sau nul. — Vă rugăm să ne vorbiți despre prepararea acestor vaccinuri? — Multă vreme inocularea animalelor constituia singura posibilitate de a cultiva inframicrobii, fapt ce a constituit un serios obstacol în obținerea de vaccinuri. Un progres substanțial a putut fi realizat cînd s-a elaborat metoda de cultivare a inframicrobilor în ouă de găină embrionare. Această

tru cistigarea acestor „bătălii”? — Deși în prezent numărul de vaccinuri care pot fi administrate este mare, numărul inframicrobilor îi depășește. De asemenea vaccinurile nu conferă încă o rezistență permanentă. Din această cauză este necesar să se stabilească printre altele care sînt infectiile împotriva cărora trebuie să vaccinăm, care este vîrstă optimă, cum putem reduce frecvența imunizărilor, dacă asocierea vaccinurilor este posibilă, care sînt șansele de a se obține preparate polivalente. Dintre vaccinurile realizate pînă în prezent nici unul nu prezintă forma ideală și este necesar să căutăm să îmbunătățim valoarea lor, cu atât mai mult cu cît și-ar putea găsi o utilizare în prevenirea cancerului și a unor afecțiuni degenerative cronice care sînt suspectate din ce în ce mai mult de a avea o origine virală. — Ce perspective considerați că se întrevăd pen-

PETRE JUNIE

Vandalism spațial?

Perfecta aterizare pe Venus aduce la ordine ziua și alt proiect spectaculos de întînire spațială și anume cu cometele „aștri rădăcitori” care încălzesc de alta timp imaginația omenirii. În fapt, asemenea întîlniri nu sînt imaginabile decît cu condiția ca aștrii cu pricina să nu fie prea mult... rădăcitori. Un savant englez de la British Interplanetary Society propune totuși să se treacă fără întîzire la un program de studiere care să înceapă cu câteva comete „ușoare” — Erike, de pîlă, cu o perioadă de 3.30 ani și ale cărei două treceri vor avea loc în 1969 și 1974; apoi, să se treacă la alte comete, dintre care una ar putea să fie celebra Halley ce va putea fi întîlnită în 1986, cometă extrem de dificilă căci orbita ei, moderat înclinată pe eliptică, (orbita descrisă de pămînt în mișcare de sa anuală) e retrogradă, iar perioada sa va-riază în jur de 66 de ani.

Dacă o sondă spațială ar putea percuta nucleul unei comete, afirmă astronomul britanic, evenimentul ar putea fi pasionant de observat de pe Terra, căci nucleul se crede că n-ar avea mai mult de un kilometru. Savantul englez vede chiar posibilitatea unei explozii nucleare în apropiere, pentru a vedea ce se întîmplă. Dar ei se teme că ar putea fi acuzat de... vandalism spațial!

Colaborare cu furnicile În întreaga lume furnicile sînt privite cu relativă simpatie, dar în Birmania ele au fost timp îndelungat chin-urile colaboratoare ale vizitatorilor de lemn de santal. După tăierea copacilor, trunchiurile erau curățate de crengi și așezate într-un loc accesibil furnicilor. Cum numai miezul tare al lemnului are valoare comercială, coaja nefolositoare dispărea în scurt timp devorată de miliardele de insecte, care nu se retrag decît atunci cînd dau de miezul tare al trunchiului.

PENTRU TINERET

MĂSURI DE ÎLUMINĂSĂ

PERSPECTIVĂ

PENTRU VIITORUL ȚĂRII

Spre fructificarea deplină a resurselor economice

TELEGRAMA ADRESATĂ C.C. AL P.C.R. TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

In marea familie a cetății industriale hunedorene se înscris și întreprinderea de construcții siderurgice, întreprindere care a înălțat toate obiectivele economice: furnale, oțelării, laminare.

Documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie au avut aici un larg ecou, au fost studiate cu interes și cu încrederea că traducerea lor în viață va contribui la creșterea calitatii a întregii noastre activități economice. S-a putut observa acest lucru din dezbaterile care au avut loc pe marginea proiectului de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale.

Aprecind importanța hotărârilor a acestor documente pentru dezvoltarea în continuare și în ritm susținut a economiei noastre naționale, corbitorii și-au exprimat adevărată față de măsurile preconizate, acvînd convingerea că ele vor constitui un îmbold în activitatea întregului colectiv, vor duce la creșterea continuă a producției și productivității muncii, la executarea unor lucrări de calitate superioară.

„In esența lor — remarcă unul dintre vorbitori — măsurile cuprinse în documentele recente răspund cerințelor obiective ale perfecționării economiei noastre naționale, fiind o continuare a unui întreg șir de măsuri adoptate de partid și guvern pe baza hotărârilor Congresului al IX-lea al P.C.R. atât în activitatea economică cât și în viața socială a țării. Ele sint expresia eforturilor sistematice și permanente făcute pentru promovarea în toate sectoarele de activitate a unor forme și metode care să ducă mai departe experiența acumulată în procesul construcției socialiste”. In cuvîntul lor, scofind în relief justetea și oportunitatea măsurilor inscrite în proiectul de Directive, corbitorii au făcut și o serie de referințe critice la unele aspecte ale activității care au avut o influență nefavorabilă asupra producției. „Centralismul excesiv — se spune în adunare — rigiditatea în planificare, neasigurarea la timp a documentațiilor de execuție și a utilajelor de care adesea la activitate în salturi și, uneori, la improvizatii în darna respectării termenilor de execuție și a realizării calității lucrărilor. Au

foșt frecvente cazurile cînd în planul întreprinderii figurau cu termen de punere în funcțiune lucrări fără proiecte sau neasigurate cu utilaj ceea ce făcea imposibilă realizarea sarcinilor de plan. Asemenea practici nu stimula munca specialiștilor și muncitorilor întreprinderii. Așa, de exemplu, nerealizîndu-se planul, salariatii pierdeau drepturile de premiere deși vinovații nu se găseau în mijlocul lor; ci în diverse direcții ale ministerului sau la beneficiar”.

Faptul că stabilirea termenelor de punere în funcțiune precum și repartizarea materialelor și a utilajelor se făcea în birourile ministerelor și ale altor organe centrale, departe de sfera producției, măi provocau și alte greutăți: nu rareori acestea seoseau pe punerea în contrapunct cu tehnologia procesului de desfasurare a lucrărilor, producînd numeroase perturbatii și întârzieri. Tot în acest sens inginerul Cornel Ciachiu, șeful șantierului electrotehnice, afirmă că nu ar fi greșit dacă noua legislație privind organizarea producției ar prevedea obligații mai severe pentru proiectanții și furnizorii în sensul respectării termenilor de livrare a proiectelor și a utilajelor, stabilindu-se penalizări financiare progresive pentru orice întârzieri.

Cîteva vorbitori au arătat că la I.C.S.H. s-a introdus cu bune rezultate metoda organizării și conducerii lucrărilor după grafic-rețea, elaborate de ingineri cu o bogată experiență în construcții.

— Pînd nu de mult — spune Alexandru Cloroșaru, inginer șef coordonator — considerăm că în activitatea noastră este suficient doar binomul intuiție-experiență. Ne-am conovins însă că operațiile pe care le avem actuale de executat compuse din mii de activități și fel de importante și care se condiționează reciproc, nu pot fi conduse de către un singur om și că nu se pot lua cele mai bune decizii decît dacă ele sînt fundamentate matematic. De aceea, cred că ar fi bine ca la nivelul întreprinderii să se creeze un organ care să analizeze și să pregătească soluții pe baza cărora conducerea întreprinderii să ia decizii optime bazate pe metodele moderne de calcul. Imbrățișînd propunerea făcută și subliniînd că metodele noi de programare sînt însușite de un număr relativ mic de cadre tehnice, inginerul Kelp Mihai, de la șantierul II construcții, propunea să se facă școlărirea tuturor acestora în cadrul unor cursuri organizate pe regiune sau centrale industriale în vederea aplicării acestor metode de către întregul personal tehnic care lucrează în sfera programării conducerii și îndrumării producției.

Pomînd de la premiza că și în viitor unii furnizori vor avea tendința de a rezolva mai întii cererile de materiale ale consumatorilor mari și de a neglija cererile mici, tehnicianul Mircea Ioanid propunea ca: furnizorii să fie obligați să livreze produsele în ordine în care ele sînt cerute de cumpărător. Și a recomandat proiectanților să prevadă în proiect numai gama de materiale specificate în nomenclaturile de fabricație ale întreprinderilor.

Toți vorbitorii au fost de asemenea unanimi în a aprecia că organizarea unor centrale sau trusturi de construcții care să unescă întreprinderile după profil și să lucreze pe principul gestiunii economice proprii va oferi ocazia de coordonării lor unitare, concentrării raționale a forțelor de producție și creșterea productivității.

In cadrul dezbaterilor a ieșit în evidență deplina încredere a corbitorilor în eficiența măsurilor luate de partid, convingerea că ele vor deschide noi perspective elumii și muncii creatoare a poporului nostru. Sentimentele și convingerile relevate de dezbaterile care au avut loc la Întreprinderea de construcții siderurgice Hunedora au fost sintetizate într-o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU personal:

AD. BALGRĂDEAN

Recenta Hotărîre a Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967, cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și la majorarea salariilor, ogîndeste — o dată mai mult — preocuparea permanentă a conducerii partidului nostru pentru găsirea celor mai potrivite căi în vederea ridicării, în continuare, a nivelului de trai al celor ce muncesc și pentru aplicarea, mai consecventă, a principiului socialist al contenerării materiale, care asigură îmbinarea armonioasă a intereselor fiecărui om al muncii cu interesele economiei naționale, în ansamblul ei.

Intră îmbunătățirile esențiale care urmează a se aduce sistemului de salarizare, Plenarul Comitetului Central al P.C.R. a hotărît instituirea unui spor la salariul tarifar, pentru vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, spor care se va acorda tuturor categoriilor de salariatii și în toate sectoarele de activitate.

Analiza activității desfășurate în întreprindere arată prejudiciile pe care le poate

toare este în prezent diferențiată în raport de vechimea neîntreruptă a muncitorilor și personalului operativ.

In timp ce ajutorul pentru incapacitate temporară de muncă acordat pe linia asigurărilor sociale de stat reprezintă pentru salariatii cu pînă la 2 ani vechime neîntreruptă în muncă numai 50 la sută din salariul tarifar lunar de încadrare, acest ajutor, sporînd proporțional cu numărul anilor de vechime neîntreruptă, ajunge la 90 la sută din salariul tarifar, pentru salariatii cu peste 2 ani de vechime neîntreruptă. In sfîrșit, noua legislație de pensii, adoptată la sfîrșitul anului trecut, prevede acordarea unui spor de 4,7 și 19 la sută din pensia stabilită, pentru continuitatea de peste 10,15 sau 20 de ani în aceeași unitate.

Potrivit Hotărîrii adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5-6 oct. a.c., sporul pentru vechimea neîntreruptă în aceeași unitate urmează să se acorde în cote procentuale din salariu, în raport de anii de vechime

Stimulent pentru permanentizarea cadrelor SPORURILE DE VECHIME

Ion Stroescu

director al direcției legislației muncii din Comitetul de Stat pentru problemele organizării muncii și producției și ale salarizării

aduce lipsa de stabilitate a cadrelor, fluctuația care mai persistă în unele dintre ele. Este cunoscut faptul că acomodarea unui nou venit la ritmul și condițiile muncii din unitatea unde s-a încadrat, precum și însușirea sarcinilor de serviciu, se realizează numai treptat, într-o perioadă mai îndelungată de timp, perioadă în care productivitatea muncii este mai redusă. Fluctuația cadrelor duce de cele mai multe ori la folosirea insuficientă a capacităților de producție, la greutatea în desfasurarea procesului de muncă. Experiența demonstrează că salariatii cu vechime mai mare cunosc în profunzime nu numai sarcinile care revin locului lor de muncă ci și specificul tuturor lucrărilor ce se efectuează în întreprindere, constituind un sprijin prețios pentru conducerea unităților, contribuînd, prin exemplul lor, la întărirea disciplinei în muncă și la cimentarea relațiilor tovarășești dintre membrii colectivului din care fac parte.

In atara altor stimulente, pentru a contribui la grăbirea procesului de lichidare a fluctuației și la permanentizarea cadrelor, legislația muncii a reglementat în mod diferențiat acordarea unor drepturi, în raport de numărul anilor de vechime neîntreruptă în muncă. Astfel, potrivit reglementărilor în vigoare, concediul anual de odihnă se acordă numai angajaților care au efectuat un stagiu neîntrerupt de cel puțin 11 luni, în primul an de muncă și de 12 luni în anii următori; durata concediului suplimentar de 3-5 zile lucră-

neîntrerupt, după cum urmează:

trase de vechime	
5-10 ani	10-15 ani
10%	15%
15-20 ani	peste 20 ani
20%	25%

Sînt unele cazuri cînd deși salariatii nu au lucrat, în cursul activității desfășurate, în aceeași întreprindere, vechimea lor în muncă este considerată neîntreruptă. Aceasta este situația, de pildă, a salariatilor transferați în întesul serviciului, a celor care au întrerupt munca în vederea satisfacerii obligațiilor militare, a celor care s-au aflat în incapacitate temporară de muncă, a celor cărora li s-a desființat contractul de muncă în urma reducerii activității și care s-au reînscris în altă unitate în termen de 90 de zile etc.

Ținînd seama de prevederile existente în legislația muncii și de prevederile recente privind recunoașterea continuității în muncă, viltuarea reglementărilor va trebui să precizeze toate situațiile cînd, din motive bine justificate, deși activitatea s-a desființat în două sau mai multe unități, salariatii în cauză și-au păstrat vechimea neîntreruptă în muncă.

Instituirea sporului la salariu pentru vechimea neîntreruptă în muncă va contribui, alături de celelalte stimulente, la permanentizarea cadrelor și, prin aceasta, la obținerea unor rezultate tot mai bune în muncă.

MUNCA COLECTIVĂ — PRINCIPIU DE CONDUCERE A ECONOMIEI SOCIALISTE

Creșterea competenței în organizarea activității fiecărei întreprinderi în noua etapă de dezvoltare a României socialiste ridică la un nivel și mai înalt — așa cum se subliniază și în proiectul de Directive — principiul muncii colective. Atragera în munca de organizare și conducere a producției a celor mai valoroase cadre înseamnă a crea climatul în care inițiativa creatoare să se manifeste din plin, în care să se rezolve cu maximum de operativitate problemele pe care le ridică procesul de producție și să se stabilească hotărîri bine chibzuite. Principiul muncii colective, aplicat în toate compartimentele întreprinderii noastre constituie izvorul succeselor obținute, printre care am amintit realizarea în ultimii doi ani a unui volum de investiții în valoare de peste 300 milioane lei, realizarea an de an a sarcinilor la toți indicatorii, statornicirea unor relații principale între noi și beneficiarii. Nu există nici o problemă de mare însemnătate în rezolvarea căreia să nu fie antrenată specialiștii din comitetul de partid din întreprindere, reușindu-se astfel să se elaboreze hotărîri și decizii bune, cu efecte imediate. Așa, de exemplu, atunci cînd s-a analizat problema investițiilor, din comisie, la propunerea comitetului de partid, au făcut parte inginerul șef adjunct, Nicolae Bărbulescu, tehnicieni cu multă experiență, ingineri din secțiile de producție interesate în realizarea investițiilor respective.

Materialul prezentat, soluțiile propuse au avut eficiența scontată: toate obiectivele au intrat în funcțiune înainte de termen. În țesătoria unității A, acțiunea de reutilare a fost realizată cu 5 luni înainte de termenul stabilit cu o pierdere de numai 300 000 m.p. țesături, în loc de 2,5 milioane m.p. cît se prevedea pe durata lucrărilor. La acestea am putea adăuga faptul că noua filatură de fire pieptănate a fost dată eșalonat în funcțiune, fiecare etapă cu mult înainte, că finisajul de fire — secție modernă — a început să producă cu 90 de zile mai devreme, ceea ce ne-a condus la realizarea în plus a 153 046 kg fire finisate mecanic.

Tot datorită aplicării principiului muncii colective, s-au luat măsuri pentru creșterea unor tipuri de țesături într-o gamă mare de desene și poziții coloristice. Multe din articolele noastre au fost apreciate la Expoziția internațio-

nală de la Moscova, primind distincția „Pentru articole cu cel mai înalt grad tehnic”. Nu există domeniu în care direcțiunea, comitetul de partid, cei mai buni specialiști să nu acționeze ca un tot. Conducerea fabricii a primit un sprijin efectiv din partea comitetului de partid în acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii. 78 de colective formate din ingineri, tehnicieni, economiști au realizat 114 studii și măsuri, parte din ele deja materializate. Participarea largă a specialiștilor poate fi ogîndită în câteva exemple: au fost descoperite noi rezerve pentru creșterea productivității muncii; la filatura pieptănată mărirea zonei de deservire de la 8 la 12 părți de ring, la țesătoria de la 12 la 10 războaie. Un alt studiu privind programarea optimă a producției pe baza folosirii metodelor matematice de programare liniară a dus la stabilirea unei variante optime print-o matrice matematică pe baza căreia Centrul de cibernetică și calcul electronic din București a obținut parametrii economici optimi de programare a producției pentru anul 1968 și în continuare. Punctul de vedere colectiv a făcut ca în ultimii ani, pe baza experienței dobîndite, a calităților deosebite, să fie promovate multe elemente tinere în posturi de răspundere, să se îmbunătățească planificarea și conducerea proceselor economice din întreprindere.

Acum, cînd se acordă atribuții largi întreprinderilor, aplicarea principiului muncii colective care să dezvolte răspunderea colectivă și personală constituie elementul esențial pentru obținerea unor succese pe măsura necesităților și cerințelor puse de partid în fața întregului popor. Organizarea Comitetelor de direcție în întreprinderi va asigura condiții pentru mai buna fructificare a rezervelor materiale și umane, hotărîrile și deciziile vor fi rezultatul gândirii colective. Experiența ne-a dovedit necesitatea unui asemenea stil de muncă. In fața întreprinderii „Țesătura” Iași se ridică probleme multiple și complexe: realizarea unei producții sporite, trecerea la organizarea pe principul gestiunii economice proprii, modernizarea și dezvoltarea capacității de producție la finisajul de țesături. Rezolvarea lor solicită promovarea muncii colective, participarea largă a întregului colectiv la rezolvarea lor într-un termen cît mai scurt, cu o eficiență maximă.

Faptul că în comitetul de direcție vor fi reprezentanți ai salariatilor se va asigura cunoașterea în orice moment a tuturor fenomenelor și problemelor, se vor putea lua măsuri operative. Considerăm că se pot obține rezultate mai bune în cazul în care aceste comitete de direcție s-ar întruni la perioade mai scurte pentru a analiza procesul muncii, pentru a hotărî ce trebuie să se facă pentru impulsionarea sa. Într-o altă ordine de idei propunem să se lucreze pe cît posibil cu întregul efectiv al comitetului de direcție, iar hotărîrile să fie conștiente de votul a cel puțin 2/3 din totalul membrilor și în nici un caz fără prezența reprezentanților salariatilor.

„Directoriul întreprinderii — se arată în proiectul de Directive — asigură conducerea operativă, urmărește deplinarea hotărîrilor Comitetului de direcție, angajează salariatii, reprezintă și angajează întreprinderea în relațiile cu alte unități...”

Considerăm că ar fi mai eficient pentru lărgirea aplicării centralismului democratic, pentru relocalarea mai competentă a tuturor problemelor prezente și mai ales viitoare, ca directorul să nu fie numit, termen nelimitat, ci ales pe o anumită perioadă dintre cei mai buni specialiști, care pe baza muncii depuse să aibă posibilitatea să fie reales în măsura în care face dovada că o merită.

Din proiectul de Directive am reținut, de asemenea, ca fiind o problemă deosebit de însemnată, prezentarea în adunări generale ale salariatilor de către Comitetul de direcție a unor informări semestriale și a bilanțului anual, măsură care trebuie privită cu toată răspunderea, deoarece și în acest fel se dă posibilitatea muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor să vină cu propuneri, să facă observații pentru bunul mers al producției.

Conducerea colectivă presupune și nu exclude răspunderea personală. Și credem că tocmai un asemenea stil de muncă, propriu etapei la care am ajuns, este de natură să educe la fiecare spiritul de răspundere, să dezvolte autoexigența.

ALEXANDRU AGAPESCU

director FLORICA TOMA secretar al comitetului de partid „Țesătura” Iași

DIN SCRISORILE

SOSITE

LA REDACȚIE

CAROL BORA — șeful Corpului de control economic-financiar al Sfatului popular — oraș Craiova:

In centrul preocupărilor privind perfecționarea conducerii industriei se află măsurile care o vor apropia mai mult de activitatea întreprinderilor. Creșterea centralei industriale este o măsură necesară. Ea va înăltura carentele existente, va îndruma eficient întreprinderile pe care le va coordona, creînd astfel condiții pentru obținerea unei producții sporite cu minimum de cheltuieli.

Cred că o asemenea centrală organizată pe principul concentrării orizontale, trebuie să coordoneze și activitatea unităților de industrie locală.

Organizarea unor astfel de centrale, pentru economia locală ar avea un rol deosebit de important în valorificarea superioară a resurselor naturale variate existente în regiunile țării, în creșterea volumului și gamei de sortimente și servicii oferite populației, participînd tot mai activ la ridicarea economică a orașelor și localităților mai puțin dezvoltate.

BAROTI LUDOVIC — vicepresedinte al Sfatului popular oraș Tg. Mureș:

Proiectul cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a țării și sistematizarea localităților rurale deschide un cadru optim valorificării tuturor posibilităților

existente în orașele și satele noastre. Găseac că aplicarea principiilor de bază ale proiectului vor ridica pe o treaptă superioară activitatea organelor locale. Creșterea atribuțiilor acestora în domeniul conducerii activității economice, sociale și culturale, înălturarea unor verigi intermediare, generatoare, uneori de paralelisme, vor mări fără îndoială activitatea în rezolvarea problemelor. Mă gîndesc, de pildă, la îndrumarea activității de construcție de locuințe și obiective social-culturale. In acest sector sfatului popular și revine actualmente doar sarcina de a analiza stadiul unor lucrări, de a întocmi situații și de a semnala unele neajunsuri. Cazuri asemănătoare există și în domeniul învățămîntului și sîntății, la gospodăriile comunale, a industriei locale. Datorită suprapunerii unor competențe, Comitetul executiv al sfatului popular orășenesc răspunde de îndrumarea întreprinderilor de industrie locală însă nu este el acela care stabilește sarcinile de plan și nici nu poate rezolva problemele legate de organizare, salarizare sau tehnologie. Dubla sau uneori tripla subordonare a frînat fructificarea deplină a bogățiilor naturale existente pe teritoriul orașului cît și în vecinătățile rurale. Măsurile preconizate creează premisele ca viltuarele organe locale să poată acționa prompt, direct, cu mai multă competență, deci cu eficiență sporită în organizarea și conducerea treburilor obștești.

PARASCHIV PETRE — forjor — Trustul de utilaj țesător Cernavodă:

Proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. exprimă o dată mai mult politica științifică a partidului nostru de cunoaștere și aplicare creatoare a legilor obiective ale socialismului la condițiile concrete ale țării noastre.

Consider de mare importanță prevederile referitoare la sistemul de contenerare materială, cu atît mai mult cu cît — așa cum se subliniază — actualul sistem nu permite o diferențiere judicioasă a salariilor în funcție de volumul și calitatea muncii efectuate.

De pildă, eu ca muncitor la forjă primesc un salariu tarifar de 1 300 lei cu toate că am o vechime de 17 ani în aceeași întreprindere: la fel ca mine sînt salariatii însă și muncitorii care nu au o asemenea vechime, care s-au mutat din întreprindere în întreprindere.

Subscriu din toată inima la prevederile, potrivit căreia „veniturile obținute, trebuie să fie coordonate cu munca depusă” cu rezultatele efective ale activității fiecărui. Numai în acest fel se va realiza o contenerare reală a fiecărui la bunul mers al întreprinderii în care muncește, numai așa se va convinge fiecare că munca de calitate, continuitatea înseamnă în ultimă instanță un dublu câștig: social, prin sporirea bunăstării generale a întregului popor, precum și un nivel de viață tot mai ridicat pentru fiecare membru al societății noastre ceea ce de fapt constituie țelul suprem al întregii activități a partidului nostru.

Familiei dezorganizate îi revin cele mai multe cazuri infracționale de care se fac vinovați minorii. E și cazul Floarei Andrei, dezmiardată în familie cu diminuețul de Ina. Căci a existat și o asemenea perioadă de dezmiardare părintească în viața acestei fete care și-a serbat a șaptesprezecea aniversare a zilei de naștere într-un birou de anchete de moravuri ușoare. Des-părindu-se, părinții Inei, au „trecut-o” de la unul la altul pînă cînd au alungat-o pur și simplu din noile fa-milii pe care și le puseseră pe picioare. Ar mai fi fost însă școlile care putea să-și exercite influența educa-tivă dacă pedagogii ei ar fi ascultat glasul propriei ex-periențe: oricare minor provenind dintr-o familie dezorganizată este (sau poate deveni) o problemă. Lucrurile n-au fost intuite însă astfel.

Printre colegile ei din clasa a VII-a se afla și Vera (internată în prezent într-un institut de corecție). Fata avea o poveste fami-lială asemănătoare. Dar spre tentatiile deochete — încă existente — ale străzii o deschisese, cu „bunavoin-ța” altora, mai înainte. În jurul ei se crease o atmo-sferă de ostilitate. „Tovarășă dirigință ne-a spus lu-cruri urite despre Vera, dar noi, elevii, n-o cre-deam” — declara Ina într-un dosar ce a luat drumul Procuraturii. Și s-a produs aici o eroare peda-gogică cu urmări drama-tice: atracționalitatea indivi-dului refuzat cu ostentatie de către pedagogi. Să cităm în continuare din amintita declarație. „Pe urmă Vera a dispărut de la școală. Peste cîva timp am reîn-tîlnit-o. Ne-am împrietinit. Am crezut că o să reușeșcă să o aduc pe drumul cel bun. Însă ea a reușit să mă aducă pe mine pe drumul cel rău”. Și deingolada s-a produs rapid. De la can-doarea cu care a creditat prietenia și pînă la adoles-cescența pălată cu rimel, „drumul cel rău”, a fost ja-lonat de cîțiva oameni ma-turi cu suflete rapace, de un egoism subuman.

„NEPOȚE-LELE” LUI DON JUAN

Respectul pe care-l dotează vârsta candorii, virs-tei cu părul sideral este trecut în fruntea codului nostru moral. Faptul este în firea lucrurilor. Cu atît mai condamnabilă apare în contextul respectului gene-ral cu care este inconjurată senectutea, ignorarea unor elementare obligații morale din partea unei vîrste da-toare să ocrotească la rin-dul ei vîrsta pură a adoles-cenței Panuciu Teodor, la cei 10 de ani ai săi, a cre-zut că bătrîneții îi sînt per-mise orice capricii. Și-a în-ghebat (pînă la intervenția organelor de miliție) o ta-rabă proșperă în chiar imo-biliul în care locuia (str. Virgiliu nr. 16). Suflet „ca-ribabil” Panuciu Teodor a-dăpostea o noapte două „nepoțele” fugite de-acasă

după himera că tot ce zboară se mîncîcă. Au gă-sit aici „înțelegere” și Kovaci Paula, și Speriatu Florentina Teodora, și Bra-șoveanu Georgeta, și Cioba-nu Amelia și cite se mai știu ele din nopțile cu și fără lună. Cu tembelismul vorbelor pînurate cu miere, Panuciu Teodor găsește aici o sursă grasă de venituri, operind cu cinismul tarabei: „atita-mi dai, atita ai!”. Parola era simplă: „Să-ți prezint o nepoțică de-a mea”; (sau un telefo-n): „Vino degrabă, am ceva care să-ți placă”.

Lăsînd acest caz în plata Procuraturii (unde se află deja acest dosar) să urmă-rim drumul invers pe care veneau, atrase de „bunătă-tea unchiului”, „nepoțelele”.

ATENȚIE LA INTER-DICȚII!

Tentațiile interdicției, re-vin cu o frecvență obses-tantă. E și cazul minorei E.B. A avut tot ce și-a dor-it. Părinții nu i-au refuzat nimic. Dar îmbrățișînd-o prea mult i-au înăbușit însăși posibilitatea de a discerne singură. Mai ales că E. a fost crescută pînă la vîrsta critică — există o asemenea vîrstă „ingrată” — departe de zgomotele străzii înfîlînarea cu forfota vitală a acesteia a fost repercutată dureros. La școală, dintr-o elevă, an de an premiantă, E. ajunsese — fără să alarmeze prea mult — o mediocră. Prima corijență a fost urmată imediat de prima fugă de-acasă. Părinții disperați i-au aplicat măsura extre-mă: cureaua părintească. (Într-un articol mai vechi afirmam că nu e de neac-ceptat total pedagogia cu-relei părintești și demon-stram de ce: în cazul de față, însă, se pare că se im-punea o altă cale.) A fost al doilea soc: de unde pînă atunci i se oferise tot, a-cum i se luase tot. A plecat de-acasă cu gînd de răzbu-nare. „Măcară mea, chiar și pentru cîteva ore îi va dispăra” — a gîndit vindicativ, la cei 14 ani ai ei, E. În apropiere de Cismigiu, pe str. Zalomit (cînd se vor lua măsuri mai drastice pentru a se salubritiza moral această zonă?) E. a întîln-it-o pe Vera (aceeași?). S-au împrietinit repede. De la dans (era „joia tineretu-lui”), unde au căsătorit ochii, au plecat mai departe. Propunerile Verei (Mergem la Melody? Cunoșc eu o-mul de la intrare, ne dă drumul) a căzut pe un teren fertilizat de interdicția părinților: „ce vrei, să ajungi ca alea de la bar?” — o apostrofase cu cîteva ore mai înainte tatăl ei. Mergem — a hotărît ca-n-tro-ori a răzbumării, E. Poarta a deschis-o unul de-o seamă (și-n vîrstă și-n tabieturi) cu Panuciu. În spatele orchestrei e o ma-să (S-au consumat multe drame cu minore, pe-aci). Privirile versate, frazele meșteșugite ca un șperac-lu de inimă albastră au pro-dus ireparabil.

...Și acum... Părințele dis-perat plînge aici, într-o secție a redacției. Nu cu-nosc o nefericire mai mare decît a părinților care-și julesc odraslele. Ce i-aș fi putut spune? Că tot ce-i mult păgubește?

FALSA PROBLEMĂ A EMAN-CIPĂRII

Maiorul B. pe care l-am cunoscut într-o noapte cu tristețe figuri ale băieților „veseli” îmi povestise un caz care merita atenție. Mai ales din partea adol-escentilor.

„Știu că adolescenților de azi nu prea le plac poveș-tii

că cu disperare ca înecatul de cel care știe să inoate trăgîndu-l la fund, altii se erijează în falși sfătuitori: ascultă-mă pe mine, eu am trecut prin asta... (Maiorul B. îmi dovedea prin mica lui divagație că stăpînește exact psihologia necesară profesiei lui. Dar să-l lăsăm să-și continue povestea). În sfîrșit, într-o bună zi Luci, iritată poate și de faptul că părinții o tot certau pentru aventurile ei, oferindu-i cu insistență exemplul surorii lui mai mici, a hotărît să aibă cu „aia mică” o explicație. „Tot cu cărțile astea? Probabil că și-a început „lec-ția” sora mai mare. Și a continuat aproximativ așa: „E timpul să te emancipezi și tu. Trebuie să-ți cauți un anturaj, un băiat pe care să-l iubești. Nu te uita la prietenele tale? Tu nici măcar un dans modern nu știi cum trebuie dansat.

nea mod de a face cunoș-tință. Ștefania a grăbit speriată pasul. Dar acosta-torii „experimentați” au căutat prin vastul lor re-peroriu de „emancipați” și au început să-i laude frumusețea, să-i comenteze cu glas tare și măgulitor gustul ei de a se îmbrăca, de a se pieptăna. Cert este că au făcut repede cunoștință. Care dintre noi n-am gustat în adolescență plăcerea unor astfel de întîlniri? Băieții au invitat-o la un coniac. Fata s-a codit. „Dar e modern” — au re-plicat băieții prompt. Cu-vîntul devenise un fel de sesam. Au intrat „și-o țî-gară... doar e modern”. Co-niac, țîgări, Lumea pare mai veselă... adoi totul se învîrtește în jurul tău. La început plăt... În noaptea aceea eram de serviciu. Spre ziuă am pri-mit un telefon. Părinții

milia, școala acordă o aten-ție deosebită — încă insuficientă în raport cu răs-punderile sale majore față de schimbul de miine — pentru orientarea profesio-nală a tinerilor. Dar oare orientarea pentru viața de familie este în contextul alegerii drumului de urmat în viață de-o importanță secundară? Pedagogia cre-dînd posibilitatea recupere-rii adolescenței dezorien-tate de accidente de felul celor relatate în această pagină a supralicitat — prin reducere — posibilitatea re-desării unor tineri (și-n special tinere) care au su-ferit în dragoste, înaintea maturității, traume grave. Semnificativ e și următo-riul caz.

Georgeta Nicolae și Ma-riana Serban au avut o adolescență oarecum comu-nă. Fără să se întîlnească și să devină prietene decît

vigheților din clipa crepusculară s-a prelungit dincolo de miezul nopții. Acasă nu mai puteau merge fără explicații familiale. Au primit și următoarea invitație, iar a doua zi Georgeta, știind că părinții ei sînt la lucru, a intrat în casa acestora și a luat din scrin cele cîteva mii agoni-site de acestia și p-aci țî-calea. Au plecat pe litoral „să-și trăiască viața”. De acum încolo faptele s-au înfîlțuit ca-nainte de căsă-torie. De pe litoral, lăsîndu-și prospecele cunoștin-țe în plata domnului au plecat la Brașov, la Poiana. Familia alarmată au solici-tat miliția. Lăsînd la o parte risipa de timp și e-nergie a unor oameni de a le căuta, reținem faptul că ele au fost găsite. Povestea aventurii lor nu s-a ter-minat la tribunal ci „cu un avertisment sever”. Dar nu asta este important în acest caz și nici explicația care a avut loc cu zgomote, în fa-miliile lor. Nu, aici nu ne mai interesează acest fapt ci altul. Oare abandonul fami-liar, chiar și pentru cî-teva zile, e de o importan-ță socială mai mică decît părăsirea unei profesii pen-tru care se presupune că trebuia să te pregătești cu ani grei de eforturi?

UN ANUNȚ MATRI-MONIAL? POATE...

Pe Liliانا M. am cu-noscut-o în condiții can-romantice. Un pic parfumat cu arome exotice, nu-mele semnatarului acestor rînduri caligrafiat cu grijă la rotunjimi, și o scrisoare la care cu greu îți poți opri zîmbetul. Liliانا M., măr-turisindu-mi vîrsta (de alt-fel exactitatea, sincerității ei, n-am pus-o nici mai tîrziu la îndoială) mă în-treba dacă „nu ar fi cazul, ca să apasă în ziare și a-nunțul matrimonial?”. Personal nu cred nici în utilitatea lor, nici în inuti-litatea lor, deși a-ți căuta un partener pentru toată viața nu este eozal cu a gâsi de ocazie, la mica publici-tate, un frigider sau o bu-telie de aragaz. În schimb am crezut și sper că nu am greșit în utilitatea unei dis-cuții lămuritoare cu expedi-țioarea scrisorii. Am frunzărit colecția de demult a unui ziar. În numărul din 25 decembrie 1940 a ziaru-lui Universul am găsit cî-teva cereri de căsătorie și le-am transcris pentru co-respondența noastră. Ia-tă-le: „Avocat 28 de ani, căsătorit doamnă, domni-soară fermă, moșioară, e-ventual bani indiferent fa-milie vîrstă fotografie în-apotez”. Și o alta: „Am 30 de ani, frumoasă, gospo-dină, caut bărbat corespon-zător sănătos la trup și su-flet în vederea căsătoriei. Singurătatea apăsătoare și lipsa de anturaj mă fac să aleg această cale. Rog în-tă seriozitatea răspunsului detaliat”. Am plecat la Sibiu. Și lată povestea Li-liانا M.

„Cînd aveam patru ani, mama mă îmbrăca în mar-inar. Costum de marinar. Frumoase mai erau costu-masele acelea. Eram singu-rul copil și părinții mei ar fi vrut să aibă un băiat. S-au împăcat însă cu gîn-dul acesta destul de repe-de. Ba mai mult, trecînd

ani începeau chiar să devî-nă mîndri de mine. De-ne-am frumoașă pe zi ce trecea. (Dintr-un album de familie Liliانا M. îmi arată cîteva imagini din copilă-rie. Confirm tăcut. Sincer). Cred că pe la 12 ani am aflat că frumusețea este su-ficientă pentru a realiza o partidă bună. Părinții mi-au luat un profesor de pian. Făceam și muzică cu el. „Îți trebuie pentru con-versații, cînd ieși în lume” — îmi spunea mama în-frîngîndu-mi dorința de a ieși la joacă cu fetițele de-o vîrstă cu mine. Am termi-nat liceul și așa fi vrut să merg la facultate. Părinții — mama mai ales, căci ea hotărîa totul — s-au opus din răspuneri. „Tu nu tre-buie să muncești. Ești frumoașă, vei face o partidă fericită” — îmi spunea dînsa. Și încetul cu încetul am fost introdusă în cerul de prieteni ai familiei. Cîțiva medici — tata, am uitat să vă spun era și el medic — un muzician eșuat în orașul nostru după ce încercase să „schimbe fața muzicală în Capitală”, cum spunea el cu un aer blazat, în sfîrșit, oameni feluriti, cu maniere alese. Mie nu-mi plăcea nici unul. Nu erau de vîrsta mea, poate, sau mai sigur compania lor nu era plăcută; lînsită de spontaneități. Într-o zi l-am cunoscut pe M., abia venit ca inginer la Uzina „Independența”. Devenisem prieteni. As fi fost fericită lînsă el. Mama a aflat cu stu-poare că vreau să mă căsătoresc cu un stagiar. Cum o să trăiți voi din-tr-un salariu atît de mic” — s-a înegrozit dînsa. „Am să lucrez și eu — am replicat. Am terminat — doar liceul „Cum?” — a intrat dînsa în panică. Mult timp am fost ținută departe de aerul tare al vieții. Pe M. nu l-am mai văzut. Între timp se căsătorise. Plecase din oras, pentru cîteva vreme la specializare. Timpul tre-cea „și eu cotinam să duc o viață frîngurată...”.

Povestea relatată într-o tonalitate puțin demodată, puțin melodramatică era drama reală a frumuseții sortită unei curse lungi de una și gură. „Și cu anunțul matrimonial?” — am rupt într-un tirziu tăcerea. „Cred că singurătatea m-a făcut cinică. Mă-ar fi plă-cut să-mi bat joc de mine, oferîndu-mă printr-un a-nunț să-mi un teren viran ce poate fi folosit la ceva”.

DIALOG (deloc) FESTIV

Maternitatea Polizu. Cli-pa solemnă a desprinderii spre viață. (Ambiția reper-terului — anchetator de a lucra cu cîțifer rotunde se-mpletește fără eforturi). Cu 10 — dintr-o clipă în alta — tați? Nimic mai simplu. Agenda anchetei are o singură întrebare: Ce vă doriți: un băiat sau o fetiță? și un neînsemnat (aparent) suplimment: de ce? Departajarea răspun-surilor nu surprinde: 9 tați (în spe) se pregătesc (ar dori) să aibă băieți, al zecelea... De ce? „Un băiat e altceva”. (3 răspunsuri); „Eh, un băiat e altceva” (alte 3 răspunsuri); „Cum să vă zic un băiat eu...” (alte 3 răspunsuri); să fie, om să fie” (ultimul răspuns). To-tuși de ce? Este feminita-tea o povară pentru pă-rinți?

V. ARACHELIAN

TENTAȚIILE

E-EMAN-CIPĂRII

tle. Faptul este firesc; precocitatea nu mai e o excepție ca-n adolescența noastră, ci un fapt real, general. Volumul lor de cu-nosțințe este altul, intrarea într-o zonă de diverse in-fluente se produce la o vîrstă mai crudă. Dar cazul Ștefaniei C. începe ca o po-veste. Ștefania avea doi pă-rinți care se bucurau foarte mult de silința cu care învăța ea la școală (unde trecea dintr-o clasă în alta numai cu note foar-te bune) ca și de cumînte-nia de-acasă. Lumea ei era, deși împlînise deja 17 ani, lumea populată abun-dent de lecturi. Bucuria pă-rinților căpăta însă dimen-siuni exagerate. Dar expli-cabil: era compensatorie. Căci Ștefania mai avea o soră Emancipată, în felul ei seceasta rîncea grav mo-rală sănătoasă a părinților. Nu mai îmi amintesc cum se numeste dar asta era mai puțin importantă. Ori-cum neacuzările și le face de obicei omul cu mîna lui. Cert este că sora mai mare — să-i spunem Luci — a avut cîteva neacuzări repe-tate în dragoste. Nu s-ar zice că n-tr-un fel nu și le-a dorit.

De obicei, omul alunecat în imperul erorilor are in-stinctiv, probabil, o răutate pe care uneori și-o disimu-lează, altelei... Unii se apu-

disperați o căutaseră peste tot. Noi eram ultima speranță. Dor băieții au plecat și peste puțin timp au ve-nit cu fata. O găsiseră în nesimțire, într-un gang, sub o scară. Și plîngea. Pretul „emancipării”, a falsei emancipări o costase mult. Nu țî-aș fi povestit cazul acesta — a încheiat maiorul B. relatarea sa — dacă o anumită experien-ță a minorii nu m-ar fi dus la convingerea că este rea-lă tentația falsei emanci-pări la multe dintre adol-escentele noastre.

SĂ MINI-MALIZĂM URMĂ-RILE?

E un loc cîmuns să afirmi că adolescența la limita sa de sus e un moment de răs-cruce în definierea vii-toarei personalități. De o bună bucată de vreme, fa-

mult mai tîrziu. Scăpate cu ușurință de sub supra-veghearea familiei, ele au intrat în ameliilorul dans al cunoștințelor masculine și al ceaiurilor cu... multe grade de alcool, de la o vîrstă, alcătuită prin firea omenească, pentru un pur romanticism. Cartea de scoală a fost grabnic legată de gard. Părinții au oftat cu ușurare cînd odraslele lor au reușit să se căsătorească. Pînă aici pedagogia a- ceea cam veselă, jucînd de fapt sotron cu unele desti-ne omenști, ar avea motive să se fălăscă: „ați văzut? De acum e atît de simplu: vor avea o familie, vor veni copiii, lucrurile vor intra în normal”...

Evoluția viitoare a fost, într-adevăr, cea cuprinsă în optimiste prognoze. Familiei i s-a adăugat un copil. În ambele cazuri. Dar mai departe... Cele două au reușit să se în-tîlnească, să se cunoască. Cum? Cine șade să afle de unde a luat copilul său pojar? În sfîrșit, Georgeta și Mariana au ieșit într-o zi la plîmbare. În fața hotelului Lido au încetînit pasul. Li s-a sincronizat mișcări galese și un crai aflat la volanul mașinii personale. N-a fost prea greu să găsească un limbaj comun, și de aici aventura extraconjugală s-a derulat grăbită în titmul amelor al vieții pe patru roți. „Plîmbarea” la Parcul pri-

SENSIBILITATE ȘI DRAGOSTE

PENTRU FRUMOS

Prof. dr. ANA ASLAN

LUCIA DEMETRIUS

IOLANDA MĂRCULESCU

(Urmare din pag. 1) telectuală s-ar putea adapta în mod optim și rigurilor ști-inței? Am solicitat în acest sens opinia scriitoarei Lu-cia Demetrius, care afirmă: „Sînt onivinsă și această convingere a mea nu este gratuită, ea s-a născut din multe întîmplări și fapte pe care le-am văzut, că in-teligența femeii pe măsură ce se dezvoltă prin cultură o face aptă și pentru profesii noi în epoca noastră. Așa timp cît credem că femeia este un om și nu o lumătate de om, sîntem obligați să credem și că toate facultățile ei intelec-

tuale și morale, încurajate și hrănite cu cultură, pot duce în momentul lor de dezvoltare normală, la împlinirea acelor personalități omenești apte de crea-ție în toate domeniile. De fapt această convingere nu e numai a mea, pe ea s-au întemeiat legile țării cînd au deschis femeii toate por-țile”.

„Nu există diferență bio-logică între creierul bărbă-tului și cel al femeii, a-firmă prof. dr. A. Aslan. Cu siguranță că femeia e capabilă să exercite orice profesie, afirmîndu-se chiar în domeniul științe-

lor celor mai abstracte. Este adevărat că în cadrul mun-cii științifice femeile se o-rientează cu precădere în domeniul științelor aplicate și aceasta din dorința în-născută de a-și vedea împlî-nită, materializată, acti-vitatea”.

Nu trebuie să pierdem din vedere că femeia tre-buie să răspundă nu numai cerințelor strict profesio-nale ci și obligațiilor de fa-milie. Ea trebuie să-și ar-monizeze perfect viața cas-nică și cea profesională menținînd între ele un e-chilibru perfect. Artista e-merită Iolanda Mărculescu

zarea profesională a ambi-lor sofi. Deși tendința imperativă a epocii noastre este ca fe-meia să îmbrățișeze dife-rite profesii în conformi-tate cu temperamentul și aptitudinile sale, există totuși și femei casnice. Este oare vorba în aceste cazuri de o renunțare, sau o vo-cație? Scriitoarea Lucia Demet-rius crede că „Femeia nu e „născută” pentru a fi cas-nică. Ea este și gospodină fică ce ține mătura în mîna, fie că nu, în sensul că ea creează atmosfera unei ca-se, îi are grija. Dar nu cred

că această grijă sau această răspundere pe care și-o ia din tradiție și deliberat, constituie o vocație care exclude altele”. În foarte puține cazuri, femeile sînt obligate prin forța împrejurărilor să se dedice vieții casnice. Exis-tă suficient de multe femei pentru care această inde-telnicire este o vocație — afirmă artista emerită Io-landa Mărculescu. Eu, care majoritatea timpului mă împart între operă și con-servator, găsesc timp și u-neori un „refugiu” în bu-cătărie. Femeia în general, are înclinație către viața

mula munca în toate do-meniile de activitate. Dez-voaltarea acestora ar fi stî-njenită doar în cazul în care profesioneasa cere un efort fizic deosebit”. Reflectînd asupra ce-lor afirmate pînă acum și ținînd seama de conti-nutul profund democratic al legilor pe care se întemeiază statul nostru socia-list, putem afirma cu toată convingerea că în patria noastră femeia se poate a-firma valorificîndu-și dep-lîn capacitățile intelec-tuale, în toate domeniile de activitate. CONSTANTIN MENDEA

TOAMNA ACEASTA POATE FI DE AUR

(Urmare din pag. 1)

le capitalele fotbalului. A venit să clujească și a venit să facă spectacol. Dar spre nămeala lui și, să fim sinceri, și spre nămeala noastră, echipa care a dat ritm jocului a creat fașă de mare frumusețe și a jucat balonul ca într-un veritabil număr de music-hall a fost aceea a României. Victoria asupra vicecampionilor mondiali, reușită de nesprețelile tricourilor, a fost o victorie de prestigiu necurțitor, e mișcările din care jindulăm din tot sufletul. Și cred că este în același timp — trebuie să fie așa — punctul care marchează sfârșitul unei etape care ne-a înălțat nervii, ne-a aruncat în dispuștă pătimașe.

Nu trebuie să uităm eșecurile umilitoare ale ultimelor sezoane (noi, spectatori, avem memorie bună), dar e cazul să spunem că echipa României a învins să se bată. Fotbalul nu mai e demult joc de fecioare, însă, noi abia acum am priceput acest lucru. Epoca bolizilor, a jucătorului ghiulea s-a înșelățat în Europa — și foarte bine că ne-am adaptat ei. Altfel nu se putea și altfel nu se mai poate. Nu sint, să ne înțelegem, pentru meciurile stil coridă, dar mă înscriu aici de partea fotbalului atletice, în forță, neiertător.

Victoria aceasta, care putea să fie la o diferență de cel puțin trei goluri, ne-a înzdrăvenit moral. Echipa română a abordat meciul cu cea mai mare răspundere. Ștind că avea în față meciul cu echipa lui Beckenbauer — jucătorul cu cele mai multe admiratoare în capitala României — sper că-i va face plăcere, nu? — susținând toate bătăliile duse de Ionescu, Kalle și Pircălab. Extremul nostru dreptă, cunoscut și temut de adversari, a fost păzit de către Vogts cu o îndârjire nemăvăzută. Cu toate acestea, el a arătat că știe încă mult fotbal și cred că dacă i se va arăta în continuare încredere, Ion Pircălab va ajunge din nou să fie idolul tribunelor. Pentru că tribu-

le formații (post în care-l urăm să rămână mulți ani) o olandezul zburător de care avem atât nevoie. Hărțuit mult prea mult într-un trecut deloc îndepărtat, el și-a revenit și este astăzi omul fără de care nu se poate concepe o echipă reprezentativă. Uwe, sint convins, și-l va aminti multă vreme. De la înaintare, îl voi numi întâi și întâi pe Ion Ionescu. Vrajitorul din Giulești a fost cel mai bun jucător de pe întreg terenul. Are pe dracul un virtut bocancului, dar spre nenorocirea noastră și spre frumusețea partidelor, a înțeles în Wolter un portar scandinav de brațe. Ionescu și Wolter ne-au dat un spectacol superb Spiridusul bucuștean, maestrul al poartelor, a dat traiectorii incredibile balonului, doar doar își va însela rivalul, dar de fiecare dată acesta a răsarit acolo unde era nevoie. O singură dată a intrizat, și atunci... mincea a lovit bara, în interior, și s-a întors în teren. (La fel avea să pătasească și Constantin, către sfârșitul partidei).

După Ion Ionescu, oameții nostri de bază au fost Gherghel și Koszka — cuplu de mijlocii cu o vitalitate rară. Ei au stăpinit mijlocul terenului, în dauna lui Beckenbauer — jucătorul cu cele mai multe admiratoare în capitala României — sper că-i va face plăcere, nu? — susținând toate bătăliile duse de Ionescu, Kalle și Pircălab. Extremul nostru dreptă, cunoscut și temut de adversari, a fost păzit de către Vogts cu o îndârjire nemăvăzută. Cu toate acestea, el a arătat că știe încă mult fotbal și cred că dacă i se va arăta în continuare încredere, Ion Pircălab va ajunge din nou să fie idolul tribunelor. Pentru că tribu-

Echipele de tineret la egalitate

SAARBRUCKEN 22 (Agerpres). — Peste 10 000 de spectatori au urmărit pe stadionul „Ludwigsplatz” din Saarbrücken desfășurarea meciului internațional de fotbal dintre echipele de tineret ale R. F. a Germaniei și României. Întâlnirea s-a încheiat cu un rezultat egalitate 1-1 (0-0). Scorul a fost deschis în minutul 36 de gazde prin Simmet. Egalarea a survenit în minutul 50 datorită lui Jercan. În decursul întâlnirii s-au remarcat de la oaspeții Gornea,

Deleanu și Jercan, iar de la gazde Fichl, Gleich și Koepel.

PE MICUL ECRAAN: RAPID — JUVENTUS
Miercuri, 29 noiembrie a.c., începând din jurul orei 16, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite de la Torino meciul Juventus-Rapid din „C.C.E.”.

„Zilele culturii belgiene”

Miercuri dimineața, ministrul Justiției și culturii franceze din Belgia, Pierre Wigny, a avut o întrevedere cu ministrul Justiției, Adrian Dimitriu. A participat și ambasadorul Belgiei la București, Honoré Cambier.

Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de stat pentru cultură și artă, Vasile Gliga, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, artistul poporului Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, oameni de artă și cultură, un numeros public. Erau prezenți, de asemenea, Pierre Wigny, ministrul Justiției și culturii franceze din Belgia, oaspeți ai țării noastre, Honoré Cambier, ambasadorul Belgiei la București, șefii unor misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

Au fost președinti, Pompiliu Macovei și Pierre Wigny au rostit scurte cuvântări.

Seara, ambasadorul Belgiei la București a oferit o recepție în saloanele ambasadei. (Agerpres)

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

23 NOIEMBRIE 1967
Opera Română — LACUL LEBEDELOR, ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale” — sala Studio: JOCUL ADEVĂRULUI, ora 19.30; Sala Palatului — CONFESA MARIȚA (prezintă Teatrul Municipal Brașov) ora 19.15; Teatrul de comedie — OPINIA PUBLICĂ — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” — Sala Schitu Măgureanu — D-ALE CARNAVAULUI, ora 20; Sala Studio — KEAN, ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” — LOVIȚURA — ora 19.30; Sala Studio — CIND LUNA E ALBASTRĂ — ora 20; Teatrul „Barbu Delavrancea” — CA-N FILME — ora 19.30; Teatrul Evreiesc de Stat — VIOARA LUI STEMPENIU — ora 20; Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” — ULCIORUL SFĂRMĂT; CINTĂREATA CHEALĂ — ora 20; Teatrul „I. Creangă” — CEI TREI MUSCHETARI — ora 16; Teatrul „Tândărică” — TIGRUSORUL PETRE. — ora 17.

UN TAXI PENTRU TOBRUK rulează la Patria (orele 9.30; 11.45; 16.30; 18.45; 21).
O FATA FERICITĂ rulează la Luceafărul (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 20.45); Feroviar (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21); Excelsior (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16.15; 18.45; 21); Modern (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 20.45).
LOANA rulează la Republica (orele 8.15; 10.15; 12.30; 14.45; 17; 19.15; 21.30); București (orele 8.45; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21).
PROFESORUL DISTRAT rulează la Capital (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16.15; 18.30; 20.45); Melodia (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 18.30; 20.45); Gloria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30).
ZECE NEGRİ MITITEI rulează la Festival (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Grivița (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Flamura (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Tomis (orele 9.30; 12; 14.30; 17; 19.30).
SINBAD MARINARUL

rulează la Victoria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45); Bucegi (orele 8—13 în continuare 16; 18.15; 20.30).
SALVELE AUREI rulează la Lumina (orele 18.30; 20.30).
SĂ-MI FACETI UNA CA ASTA! rulează la Doina (orele 11.30; 13.45; 16; 18.30; 21).
DESENE ANIMATE rulează la Union (orele 18).
RETROSPECTIVA JUBILARĂ, SENZATII, ATRACTII, O FABULA MODERNA rulează la Timpani Nol (orele 9—21 în continuare).
OPERATUNEA CROSSBOW rulează la Giulești (orele 10; 15.30; 18; 20.30); Aurora (orele 9.30; 12; 14.30; 17.30; 20.30).
CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS rulează la Înfrățirea (orele 14; 16; 18; 20).
AGONIE ȘI EXTAZ rulează la Dacia (orele 7.30—20.45 în continuare).
CLIMATE rulează la Buzesti (orele 15; 17.45; 20.30).
TESTAMENTUL INCAȘULUI rulează la Cringasi (orele 15.30; 18; 20.30).
SURCOPUL, TIGRUL CELOR 7 MĂRI rulează la Unirea (orele 14; 16; 18.15; 20.30).
UN IDIOT LA PARIS rulează la Volga (orele 9.30—16.15 în continuare, 18.30;

20.45); Mlortă (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30).
OAMENI IN RULOTA rulează la Flacăra (orele 14.30—20.30 în continuare).
PROCESUL DE LA VERONA rulează la Vitan (orele 14.30—20.30 în continuare).
SPARTACUS rulează la Popular (orele 15.30; 19.30).
PROSTĂNACUL rulează la Arta (orele 8—18 în continuare 18.30; 20.45).
MARELE RESTAURANT rulează la Munca (orele 14.30; 16.30; 18.30; 20.30).
SUBTERANUL rulează la Moșilor (orele 15; 17; 19; 21); Cotroceni (orele 15.30; 18; 20.30).
AGONIE ȘI EXTAZ rulează la Drumul Sării (orele 14.30; 17.15; 20).
CANALILE rulează la Vitorul (orele 15.30; 18; 20.30).
CUM SĂ FURI UN MILION rulează la Colectina (orele 15.30; 18; 20.30).
VEȘELILE LA ACAPULCO rulează la Floreasca (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30).
SFIDAREA rulează la Rahova (orele 15.30; 18; 20.30).
AMPRENTA rulează la Progresul (orele 14.30; 16.30; 18.30; 20.30).
FEMEIA NECUNOSCUTĂ rulează la 15.30; 18; 20.30).
PASĂREA PHONIX rulează la Lira (orele 15; 17.45; 20.30).
RĂZBUNĂTORII

rulează la Pacea (orele 15.45; 18; 20.15).
OCULUL rulează la Central (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).
UN MINUT DE ADEVĂR (dimineața) rulează la Cinemateca SCURT METRAJE BELGIENE (24—26 noiembrie dimineața).
18.00 La ordinea zilei... În dezbaterile opiniei publice: Perfectionarea normării și salarizarea; 18.30 Studioul pionierilor; 19.00 Mult e dulce și frumoasă. (Emisiune de limbă română); 19.30 Teatrul jurnal de seară; 19.45 Agenda dv.; 19.50 Buletinul meteorologic; Publicitate; 20.00 Filmul serial: Ivanhoe; 20.25 Văntoare de capre negre — reportaj filmat; 20.45 Zece semne de întrebare. (Emisiune-concurs de cultură generală); 21.15 O poveste cu cîntec. Telefoleton muzical: La hotel; 21.20 Teleglob — emisiune de călătorii geografice; 21.45 Studioul mic — „Barca pe valuri” de Leonida Teodorescu; 22.35 De la Glotto la Brâncuși (Prezintă Ion Frunzetti); 22.55 Teatrul jurnal de noapte.

INFORMAȚII

Delegația Uniunii Tineretului Comunist Leninist, condusă de Morkunas Vaļovs Antonovici, prim secretar al C.C. al U.T.C.L. din R.S.S. Lituaniană, care la invitația Comitetului Central al U.T.C., se află în țara noastră, a fost primită la C.C. al U.T.C. de tovarășul Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C. La discuții, care s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească, au participat membri ai Biroului și activiști ai C.C. al U.T.C.

În continuare, delegația a vizitat noile cartiere bucureștene, Muzeul satului, Universitatea și Casa de cultură a studenților. (Urmare din pag. 1)

Colocviu științific: „Preocupări în cercetarea problemelor conducerii întreprinderilor”

În aula Academiei s-au desfășurat miercuri lucrările unui colocviu științific cu tema „Preocupări în cercetarea problemelor conducerii întreprinderilor industriale”. Organizat de Institutul de cercetări economice al Academiei, colocviul a reunit numeroși academicieni, cercetători științifici, reprezentanți ai unor instituții centrale, directori de întreprinderi industriale, alți specialiști care lucrează în acest domeniu. În cuvântul de deschidere a lucrărilor, prof. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei, a relevat însemnătatea tematicii colocviului, în contextul vastei acțiuni ce se desfășoară în întreaga țară pentru mai buna organizare a întreprinderilor industriale, subliniind că această problemă constituie o preocupare centrală a conducerii de partid și de stat.

Au fost prezentate apoi o serie de comunicări pe teme de actualitate pentru activitatea întreprinderilor, cum sint modalități de perfecționare a cadrelor de conducere din întreprinderi; conținutul muncii de conducere și al profilului directorului de întreprindere; folosirea calculatoarelor electronice în conducerea întreprinderilor; cibernetica și sistemele informaționale de decizie; timpul conducătorului de întreprindere; utilizarea unei metode de stimulare a gândirii colective într-o întreprindere industrială. Pe marginea referatelor prezentate a avut loc un larg schimb de păreri util pentru specialiștii care lucrează în acest domeniu. În cercetare și în practică. (Agerpres)

O delegație a partidului laburist din Marea Britanie va vizita România

Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a adresat Partidului Laburist din Marea Britanie invitația ca o delegație a sa să viziteze Republica

Socialistă Română. Comitetul Executiv al Partidului Laburist a acceptat invitația, delegația urmînd să viziteze țara noastră în primăvara anului viitor.

Apărarea vicecampionilor mondiali, din nou, în dezechilibru...

ÎN CURÎND, PE ECRAANE

Scenariu: Alexandru Andritoiu, Nicolae Ștefănescu
cu: Ștefan Mihăilescu-Brăila, Corina Constantinescu, Draga Olteanu, Vasilica Tastaman, Aurel Cloranu, Aura Andrișoiu, Gheorghe Naghi, și copii: Armand Oprescu, Monica Teodorescu, Cristina Teodorescu.
Muzica: D-tru Capoianu
Decoruri: Ștefan Marișan
O producție a studioului cinematografic București
CINE
VA DESCHIDE USA?
Regia: GHEORGHE NAGHI
Film distins cu Mențiunea Specială a Juriului — Teheran 1967.

STUDENTUL

(Urmare din pag. 1)

tribune — o știe orice tânăr și nu e nevoie să insistăm cum să fie alezate în programul studenției. Tânărul simte nevoia de distracție și și-o satisface fără sfaturi și îndemnări. În facultăți, în instituții, se face încă prea puțin pentru înlesnirea accesului sistematic al studenților spre marile valori ale culturii și artei. Există suficiente date care ne arată că în multe facultăți timpul liber este lăsat la voia întâmplării, deși se vorbește alii de mult despre organizarea timpului liber. De pildă, în București, la Cluj și la Iași muzica este o prezență cotidiană în viața culturală a acestor orașe. Spectacolele teatrelor de operă, concertele simfonice, corale, acțiunile publice ale celor trei conservatoare ar trebui să cunoască o mare afluvență de studenți. Dar, în afara sălii pline de la Ateul Român — la concertele pentru studenți organizate prin grija meritorie a maestrului Mircea Basarab — niciieri în țară nu vom mai constata un aflux studențesc către muzica simfonică. Poate că ar fi bine să se înceapă prin organizarea unor concerte în facultăți — în toate facultățile — cu un repertoriu adecvat și va trebui judecat mai mult ce poate însemna acest „adecvat” la care să-i dea concursul cei mai valoroși solști.

la teatrele bucureștene, atunci trebuie să spunem deschis că acestea nu dovedesc prin nici un gest, prin nici o acțiune că și-ar dori săli pline cu studenți la marile spectacole. De curind s-a înființat în Capitală Agenția Centrală Studențească de bilete. Urmează să se încheie contracte cu instituțiile culturale. La Sfatul popular al Capitalei, sub egida Comitetului orășenesc pentru cultură și artă, a avut loc o întâlnire între reprezentanții studenților și conducerile teatrelor bucureștene. Dar numai trei teatre — „Lucia Sturdza Bulandra”, „C. I. Nottara”, „Ion Creangă” — au răspuns solicitărilor studenților. Celelalte au condiționat accesul studenților la reprezentațiile solicitate de vînderea (reținți cu vîntul!) a încă două sau trei spectacole. Se înțelege, este vorba despre acele spectacole pe care publicul nu le solicită. La Timișoara, o inițiativă a conducerii Teatrului de Stat „Matei Millo”, care se anunța promițătoare — e vorba despre spectacolele în avanspremieră pentru studenți — a murit, cum s-ar spune, înainte de a se naște.

„TERRA INCOGNITA” — ARTELE PLASTICE

La întrebarea: Ce muzee și colecții permanente de artă sînt în București în afară de Muzeul de artă al R.S.R. în răspunsurile celor 25 de studenți au fost citate doar următoarele 4: Muzeul Theodor Aman (3), Muzeul Zambraccian (4), Muzeul Dr. M. Minovici (1), și Muzeul satului (1), 20 de studenți n-au putut cita nici măcar unul, 4 dintre ei au putut cita câte două (1). Putem spune, deci, că studenții anchetate ignoră una din modalitățile cele mai directe și accesibile de contact cu artele plastice, cunoașterea artei plastice, în genere, ca o componentă fundamentală a culturii oricărui intelectual.

INVITAȚIE LA DEZBATERE

I Cite filme ați vizionat în acest an universitar?
II Dar spectacole de teatru?
III La cite concerte simfonice ați fost?
IV Dar spectacole de operă?
V Cite expoziții sau muzee de artă ați vizitat?
În seara zilei de 21 noiembrie am adresat aceste cinci întrebări unui număr de 25 studenți ai facultăților de biologie, matematici și geologie-geografie ale Universității și Institutului de construcții din Capitală fără a le pretinde să-și nominalizeze răspunsul. De la începutul anului universitar trecuseră 51 de zile de studenție... Iată răspunsurile primite: Din 25 de studenți care au răspuns la ancheta noastră, (I) un student a vizionat 40 de filme, 3 studenți — 15, 2 studenți — 14, 19 studenți — între 1 și 11; (II) 3 studenți au vizionat 3 spectacole de teatru, 7 studenți — 2, 5 studenți — 1, 10 studenți — nici un spectacol; (III) 4 studenți au audiat cite 2 concerte simfonice, 1 student — 1, 20 de studenți — nu au fost la nici un concert; (IV) un student a fost de 20 de ori la operă, un student — de 6 ori, un student — de 3 ori, 3 studenți — de 3 ori, 8 studenți — o dată, 12 studenți niciodată; (V) un student a vizitat 5 expoziții și muzee; un student — 3, 2 studenți — 2, 10 studenți — 1, 11 studenți — n-au vizitat nici un muzeu și nici o expoziție. Răspunsurile niciununa dintre subiecții nu se apropie satisfacător de „varianta optimă”.

Sînt ignorate sau omise nejustificat de mult spectacolul teatral, de operă și concertul, expoziția ca mijloace fundamentale de asimilare a culturii. Este pregnantă tendința unilateralizării intereselor.

NUMAI CĂ...

...La Institutul de Petrol, Gaze și Geologie orarul s-a întocmit, în acest an, parcă tinându-se seama de cerințele activității educative. O fi el foarte încercat, poate uneori exagerat de încercat, dar în toate facultățile, la toți anii, patru sau cinci după-amiezi sînt libere. Există deci „spațiu de timp” pentru alcătuirea unui interesant program cultural. Totuși, studenții — nu toți, firește, dar mulți dintre ei — merg rar la spectacolele de teatru de mare tinută intelectuală. O anchetă printre căministi demonstrează că există o categorie de studenți care — în materie de artă — evită efortul de gândire, implicat de frecventarea unor creații majore. Dar numai la Institutul de Petrol se întîmplă așa? Numai la Institutul de petrol serialul „Angela” magnetizează studenții în timp ce unele spectacole cedate acestora s-au jucat că săliile aproape goale? ...Dacă e să ne referim însă

la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie orarul s-a întocmit, în acest an, parcă tinându-se seama de cerințele activității educative. O fi el foarte încercat, poate uneori exagerat de încercat, dar în toate facultățile, la toți anii, patru sau cinci după-amiezi sînt libere. Există deci „spațiu de timp” pentru alcătuirea unui interesant program cultural. Totuși, studenții — nu toți, firește, dar mulți dintre ei — merg rar la spectacolele de teatru de mare tinută intelectuală. O anchetă printre căministi demonstrează că există o categorie de studenți care — în materie de artă — evită efortul de gândire, implicat de frecventarea unor creații majore. Dar numai la Institutul de Petrol se întîmplă așa? Numai la Institutul de petrol serialul „Angela” magnetizează studenții în timp ce unele spectacole cedate acestora s-au jucat că săliile aproape goale? ...Dacă e să ne referim însă

la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie orarul s-a întocmit, în acest an, parcă tinându-se seama de cerințele activității educative. O fi el foarte încercat, poate uneori exagerat de încercat, dar în toate facultățile, la toți anii, patru sau cinci după-amiezi sînt libere. Există deci „spațiu de timp” pentru alcătuirea unui interesant program cultural. Totuși, studenții — nu toți, firește, dar mulți dintre ei — merg rar la spectacolele de teatru de mare tinută intelectuală. O anchetă printre căministi demonstrează că există o categorie de studenți care — în materie de artă — evită efortul de gândire, implicat de frecventarea unor creații majore. Dar numai la Institutul de Petrol se întîmplă așa? Numai la Institutul de petrol serialul „Angela” magnetizează studenții în timp ce unele spectacole cedate acestora s-au jucat că săliile aproape goale? ...Dacă e să ne referim însă

REZERVE VALORIFICATE

(Urmare din pag. 1)

tr-o unitate deficiente întru-na rentabilă, capabilă să-și acopere nu numai cheltuielile de producție dar și adevăratul venituri importante la bugetul statului.

Merită relevată și preocuparea deosebită pentru depistarea factorilor care conduc la apariția pierderilor cit și în formularea măsurilor necesare lichidării lor existente la întreprinderile forestiere. Vrăncaș și Brăila, întreprinderea de mecanizare transporturilor Focșani, întreprinderea de sîrmă, cuie și lanturi Galati, I.O. I.L. nr. 1 Galati și Brăila care au redus în bună măsură pierderile prevăzute.

general, poate fi socotit un început satisfăcător numai în măsura în care acțiunea va fi continuată cu aceeași rezultate. Căci, pornind de la rezultatele obținute, folosind experiența dobîndită, colectivele de muncă din fiecare unitate pot trece în contul rentabilizării însemnate rezerve interne.

1. PODGORENII

(Urmare din pag. 1)

de austru tîmci și învălmășită din crîmț cu nori. Dar ei, podgorenii s-au așezat pe prispelile de sud ale pădurii, acolo de unde se poate privi cu neadormire și îndrăzneală pînă în cer, pînă în fundul albastru al văilor în cosmos, la rădăcinile ploilor și ale zăpezii, în spațiul de pasare dulce al inchipuirii — un cub și poate că, tirziu, doar ploile și somnul le mai amintesc de mușchii netai al cordului, cornul de zimbru al lunii prin care își cheamă nașterea-n pădure viețuțiile. Au răsculți cu mîinile piatra, cucerind-o palmă cu palma în adîncime.

apoi stropindu-le, toată primăvara și vara, toamna, în fiecare zi, de multe ori și sîrbătorește, trînduc un o tăcere amplă, săpînd și nivelînd și îngrijind — cuib fiecare viață, pînă seara tirziu cînd se trecesc că soarele le apune în spate, acolo pe prispelile din culmi ale pădurii, pe acoperșiturile caselor și în ferestre, unde se întorc să-1 continue, noaptea, în vis. Căci e o patimă a soarelui venic aici și este o deprindere a oamenilor să-1 primească de-a dreptul în sine bătaia de bici și do-goaia, aluncarea lui. Se ridică încet dinșpre cîmpie și trece apoi virful pădurii, în sfîrcuri, dincolo, în alt orizont. S-au așezat auz pe prispelile de sud ale pădurii, nu pentru a o abandona, ci ca să-și reasume spațiul de acțiune, pentru ca, astfel, să coboare mereu spre soare, podgorenii pentru ca soarele de încă al acestuia să-1 reziste din față și să-i opună, puternic, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului.

apoi stropindu-le, toată primăvara și vara, toamna, în fiecare zi, de multe ori și sîrbătorește, trînduc un o tăcere amplă, săpînd și nivelînd și îngrijind — cuib fiecare viață, pînă seara tirziu cînd se trecesc că soarele le apune în spate, acolo pe prispelile din culmi ale pădurii, pe acoperșiturile caselor și în ferestre, unde se întorc să-1 continue, noaptea, în vis. Căci e o patimă a soarelui venic aici și este o deprindere a oamenilor să-1 primească de-a dreptul în sine bătaia de bici și do-goaia, aluncarea lui. Se ridică încet dinșpre cîmpie și trece apoi virful pădurii, în sfîrcuri, dincolo, în alt orizont. S-au așezat auz pe prispelile de sud ale pădurii, nu pentru a o abandona, ci ca să-și reasume spațiul de acțiune, pentru ca, astfel, să coboare mereu spre soare, podgorenii pentru ca soarele de încă al acestuia să-1 reziste din față și să-i opună, puternic, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului, șocul de umbră al copacului.

de peste notare

Luptele de la Dak To

PIERDERI MARI SUFERITE DE TRUPELE AMERICANE

Ambuscada în care au căzut trei companii de parașutiști americani, în zona Dak To, a adus trupelor americane cele mai mari pierderi de la începutul ofensivei lansate de patrioții sud vietnamezi în regiunea platourilor înalte.

Agencia Reuter, referindu-se la declarațiile unui purtător de cuvânt al armatei americane, arată că, potrivit ultimelor rapoarte, în cursul nopții de luni au fost ucisii 72 de militari americani, iar alți 86 au fost răniți.

Mai mult de 1.000 de parașutiști americani din brigada 173 se găsc în acest sector, în mijlocul unei jungle de nepătruns — scrie France Presse.

Un trimis special al agenției FRANCE PRESSE prezintă în felul următor situația grea în care se găsc americanii la Dak To: „Prin rețeaua de tranșee și a adăposturilor perfect întărite și prin amplasarea în teren, forțele patriotice au redus în mare parte avantajul material al armatei americane. Bombele aviației tactice, rachetele, elicopterele, obuzele mortierelor și ale tunurilor de 105 mm se dovedesc ineficace față de adăposturile întărite ale forțelor patriotice. Elicopterele nu pot să aducă nici un fel de întăriri fără riscuri deosebite”.

Miercuri dimineața au fost reluate luptele în zona Dak To. Unitățile Frontului Național de Eliberare au lansat o puternică ofensivă care, potrivit agenției France Presse, „a surprins comandamentul american”.

În noaptea de marți spre miercuri o parte dintre solda-

ții americani răniți și blocați în spatele liniilor forțelor patriotice au fost evacuați. Datorită unei erori de tir, un avion american „Phantom” a aruncat o bombă în inima pozițiilor americane, exact în locul unde erau adunați răniții.

Nici unul dintre aceștia nu a mai rămas în viață.

Luptele din regiunea Dak To au continuat miercuri cu o înverșunare deosebită, transmit agențiile de presă. Forțele americane, angajate în luptele desăvârșite în diferite puncte ale regiunii, au suferit pierderi grele: 246 de morți și 860 de răniți, transmite agenția REUTER.

FRANȚA. — Vedere generală a noii gări din Grenoble.

Cea de-a doua zi a lucrărilor Tribunalului internațional pentru cercetarea crimelor comise de S.U.A. în Vietnam, ce se desfășoară în localitatea Roskilde, a fost consacrată în special aspectelor juridice și științifice ale utilizării în război din Vietnam, de către forțele armate americane, a unor arme prohibite. Martorii, care au vizitat recent Vietnamul, au relevat în depozitiile lor faptul că nu este respectată imunitatea populației civile, că trupele americane folosesc în acest război arme susceptibile de a provoca mari suferințe oamenilor (gazul asfixiant și toxic), interzise de multă vreme prin convenții internaționale. Prin toate aceste acte, a subliniat Ives Joffa, avocat la Curtea din Paris și membru al Comisiei juridice a tribunalului, sînt încălcate atît principiile generale ale dreptului internațional, cit și convențiile internaționale încheiate.

„Ceii 10“ discută modalitatea acordării unui împrumut Angliei

● Poziția Franței ● Goana după aur de la bursele occidentale

Înaltii funcționari ai „celor zece“ puteri financiare și industriale, membri ale F.M.I. au început miercuri la Paris examinarea și punerea la punct a modalităților pentru acordarea de către acest organism a unui împrumut de 1,4 miliarde dolari Marii Britanii.

„Ceii zece“ trebuie să cadă de acord asupra garanțiilor pe care le va acorda Marea Britanie, Fondului Monetar Internațional. În afară de acest împrumut solicitat F.M.I.-ului, Marea Britanie a mai cerut, de asemenea, instituțiilor de emisie ale celor zece state, adică Bancilor naționale respective un împrumut în valoare de 1,6 miliarde dolari. Cererea a fost adresată însă numai către nouă state, exceptîndu-se Franța. În rîndul cererilor pariziene se subliniază că Banca Națională a Franței nu este dispusă să acorde împrumuturi în afara F.M.I.

Problema aceasta a constituit, de altfel, principalul obiect al discuțiilor din cadrul Consiliului de Miniștri finț miercuri la Elizee sub președinția generalului de Gaulle.

Consiliul de Miniștri a fixat la 230 milioane dolari contribuția Franței la împrumutul pe care F.M.I. îl va acorda Marii Britanii. Statele Unite contribuind cu 230 milioane dolari.

O altă problemă care a făcut obiectul discuțiilor în cadrul ședinței și care este intens comentată de cercurile financiare și economice a fost mișcarea pieței aurului la Bursa din Paris, unde s-au înregistrat tranzații de patru ori mai mari decît de obicei. Anumite informații provenite din cercuri specializate, dar desmentite de Ministerul de Finanțe, arată că este posibil ca Banca

Mircea Malita, șeful delegației române la actuala sesiune a O.N.U., adjunct al ministrului Afacerilor externe, însoțit de Costin Murgescu, ambasador, reprezentantul României în Consiliul Economic și Social (ECOSOC), s-a întîlnit la sediul O.N.U. cu Abdel Rahman, directorul executiv al Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltarea Industrială (ONUDI). În cursul întîlnirii au fost trecute în revistă problemele cooperării între forțele române de specialitate și ONUDI, precum și perspectivele activității depuse de această organizație în sprijinul eforturilor de industrializare a țărilor angajate în procesul dezvoltării.

Pentru restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze la ONU

Intervenția reprezentantului României

Luînd cuvîntul în ședința de miercuri a Adunării Generale a O.N.U., șeful delegației române, Mircea Malita, adjunct al ministrului Afacerilor externe, a arătat:

De 18 ani, voința poporului și statului chinez este exprimată în raporturile internaționale în mod incontestabil de guvernul Republicii Populare Chineze, cu sediul în capitala țării — Pekin.

Nu mai în Organizația Națiunilor Unite și în organismele legate de aceasta pe locul de unde trebuie să se manifeste voința poporului și statului chinez sînt menținute, prin încălcarea prevederilor Cartei și normelor dreptului internațional, persoane care nu au nici o calitate să reprezinte China.

Calitatea de membru al Națiunilor Unite generează obligații și răspunderi a căror îndeplinire nu poate fi garantată decît de acel guvern care exercită în mod efectiv autoritatea în statul respectiv.

China își revine, în temeiul Cartei O.N.U., în calitate de membru permanent al Consiliului de Securitate, o responsabilitate deosebită în asigurarea păcii și securității internaționale. Nu începe idealul că obligațiile răspunzătoare acestei răspunderi pot fi aduse la îndeplinire numai de către acel guvern care în mod efectiv are capacitatea să verifice și să acționeze în numele Chinei — guvernul Republicii Populare Chineze.

Proiectul de rezoluție pe care delegația română, împreună cu delegațiile altor zece state din Europa, Africa, Asia, America Latină și cupune atenției Adunării Generale, care ca locul care revine de drept Chinei în Organizația Națiunilor Unite și organismele legate de aceasta să fie atribuit singurilor reprezentanți legali ai acestui stat.

Restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U. presupune, în mod firesc, excluderea aceluia care se erijează în reprezentanți ai Chinei. Această măsură se impune în baza normelor fundamentale care reglementează raporturile de reprezentare, potrivit cărora fiecare stat membru îi corespunde în organizație un loc și pe fiecare loc să reprezentantului împuternicit în mod corespunzător de statul în cauză.

Această normă s-a aplicat în mod invariabil în toate cazurile modificărilor de regimuri și guverne care s-au succedat după 1945. În toate, cu excepția Chi-

nei. Privită pe acest fundal, atitudinea de împotrivire față de exercitarea de către Republica Populară Chineză, a rolului ce îi revine de drept în această organizație, reprezintă un act incompatibil cu Carta O.N.U. și dreptul internațional contemporan.

Proiectul de rezoluție, prezentat de delegația S.U.A. și altor cîteva state, tinde să înfișeze problema reprezentării Chinei ca fiind o problemă importantă, în sensul art. 18 din Cartă, pentru a cărei rezolvare ar fi necesară o majoritatea de două treimi; or, regula generală în materie de prezentare prevede explicit că deplinele puteri ale reprezentanților tuturor statelor se aprobă sau se resping cu majoritate simplă.

Asa-zisele împuterniciri ale aceluia care în mod ilegal ocupă locul Chinei în O.N.U. sînt supuse unei proceduri care implică aplicarea regulii generale a majorității simple. Cu alte cuvinte, în cazul Chinei, pentru a perpetua o ilegalitate este suficientă majoritatea simplă, în timp ce pentru a reveni la legalitate se pretinde o majoritate de două treimi.

Scopul urmărit prin proiectul de rezoluție inițiat de S.U.A. este incompatibil cu ideile de bază ale Cartei și cu necesitatea de a se asigura rezolvarea marilor probleme internaționale aflate în fața O.N.U. În consecință, delegația română va vota împotriva lui.

În actualele condiții, cînd principalele probleme ale păcii și progresului contemporan și urgența de rezolvare a acestora im-

prima o nouă semnificație cernitei eforturilor întregii comunități internaționale pentru realizarea țelurilor proclamate în Cartă, restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze capută un caracter de imperativ. Guvernul român apreciază că O.N.U., pentru a-și îndeplini în mod eficient rolul ce-i revine în promovarea destinderii internaționale, în soluționarea problemelor litigioase și dezvoltarea colaborării între state, trebuie să devină o organizație universală.

În dezbaterile cu ultima vreme s-a străbat să încearăm din partea unor țări de a sugera rezolvarea acestei probleme pe baza așa-zisei teorii a „două Chine”. Dar numeroase documente internaționale, unele din ele purtînd și semnătura S.U.A., atestă fără putință de tăgădă că nu există decît o singură China și că Taiwanul este o parte integrantă a teritoriului Chinei.

Este convingerea profundă a guvernului român că restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze la O.N.U. ar întări capacitatea organizației de a contribui la găsirea de soluții eficiente importanțelor probleme internaționale care se cer rezolvate.

Majoritatea vorbitorilor, care au urcat la tribuna în cursul zilei de miercuri — cum au fost, de pildă, reprezentanții Guineei, Pakistanului, Cehoslovaciei, Algeriei, Poloniei, Tanzaniei — au evidențiat de asemenea, necesitatea restabilirii fără înfrînzere a drepturilor R.P. Chineze în O.N.U., subliniînd că numai astfel acest for își va putea îndeplini în mod corespunzător sarcinile pentru care a fost creat.

Proiect de rezoluție prezentat de România și alte 5 țări

Comitetul nr. 2 (pentru probleme economice și financiare) al Adunării Generale a O.N.U. dezbate în prezent activitatea O.N.U.D.I. (Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltarea Industrială).

Șase delegații — Cehoslovacia, Italia, Polonia, România, Siria și Sudan — au prezentat un proiect de rezoluție care cere O.N.U.D.I. să-și intensifice activitatea spre a promova cooperarea industrială între țările interesate. Proiectul de rezoluție cere totodată, comisiilor economice regionale ale O.N.U. să studieze experiența și

formele de cooperare industrială practicate între statele membre spre a stimula noi asemenea forme și domenii de cooperare pe plan și multilateral.

Luînd cuvîntul, reprezentantul țării noastre, Costin Murgescu, a arătat că în aprecierea O.N.U.D.I. criteriul fundamental este măsură în care aceasta promovează cooperarea internațională cu scopul de a face din industrializare un pivot al independenței naționale a statelor membre, un instrument esențial prin care fiecare țară să-și poată pune în valoare resursele în interesul propriului său popor.

Începînd de marți la Geneva se desfășoară negocierii cu privire la acordarea independenței Arabiei de sud. Delegația sud-arabă este condusă de Khatan al Shaabi, secretar general al F.N.L. iar cea britanică de lordul Shackleton, ministru fără portofoliu în guvernul laburist. Conducătorul delegației britanice a subliniat că nu vede nici un obstacol în calea încununării de succes a tratativelor, dar a exprimat o rezervă: în privința acordării unui sprijin financiar evaluat la 60 milioane lire.

După cum se știe, inițial fusese stabilit ca Arabia de sud (din care face parte și Adenul) să devină independentă în februarie 1968. Apoi, data a fost mutată în decembrie 1967, pentru ca foarte recent să se producă o nouă corectare: 30 noiembrie a.c., adică peste cîteva zile. Aceste repetate scurtări ale termenului fixat la început s-au datorat amplexelor pe care a luat-o în ultima vreme lupta de eliberare a poporului sud-arab, aflat de 128 de ani sub dominația engleză, în momentul conchis în cele din urmă, mai ales după evaporarea guvernului federal, că nu mai poate rezista și a decis să predea puterea „oricui va demite controlul în momentul cînd trupele britanice vor fi retrase”. S-a hotărît, apoi, accelerarea ritmului de retragere a trupelor britanice, astfel ca ultimul transport să părăsească Adenul la

29 noiembrie în loc de 9 ianuarie. Iar pentru stabilirea detaliilor acordării independenței au fost inițiate actualele tratative de la Geneva.

Este cunoscut că din partea Arabiei de sud la negocierii participă numai una din cele două organizații conducătoare ale mișcărilor de eliberare din Arabia de sud, și anume Frontul Național de Eliberare (F.N.L.). Conducătorii acestuia au declarat că organizația lor detine controlul pe întreg teritoriul și ca atare nu mai dorește să negocieze cu reprezentanții Frontului de eliberare a sudului ocupat al Yemenului (F.L.O.S.Y.). F.N.L. va refuza de acum înainte — a declarat unul din liderii săi — orice nouă înfișare cu reprezentanții F.L.O.S.Y. „Sîntem stăpîni pe situația din Aden și Arabia de sud și nouă ne revine puterea”. Firește, F.L.O.S.Y. a reac-

ționat, calificînd negocierile de la Geneva drept „o manevră pentru a camufla o veche tranzacție încheiată între F.N.L. și guvernul britanic”. F.N.L. și guvernul britanic au înțeles că este necesar să se realizeze un acord de pace și să se creeze un guvern general al F.N.L., precizat că organizația sa va invita pe „toți conducătorii și militanții adevărați ai F.L.O.S.Y., care au luat parte la lupta armată din Arabia de sud”, să preia, împreună cu reprezentanții F.N.L., responsabilitățile politice și administrative în noul stat. Un alt lider al F.N.L., Faisal Abdellatif al Shaabi, a declarat că noul guvern ce va fi creat „nu se va limita la actualii membri F.N.L.” și că vor fi bine primii „toți militanții sinceri care și-au consacrat activitatea luptei pentru independența Arabiei de sud, inclusiv membri ai F.L.O.S.Y.”. Englezii pleacă din Aden cu mare stringere de inimă

și numai pentru că au fost siliți s-o facă, după ce formula cu un guvern marionetă a suferit un răsănorut esec. Dar, bineînțeles, părăsind Arabia de sud, Marea Britanie nu se gîndește să abandoneze întreaga zonă, unde are mari interese economice și strategice. A abandonat o cotă, dar nu întregul cîmp de bătălie. E cunoscut că britanicii și-au luat din timp toate măsurile pentru a transforma actuala retragere într-o repliere, într-o regrupare a forțelor. Astfel baza militară din Aden va fi mutată în Bahrein, iar prezența britanică se va menține în continuare în această regiune. Dar, firește, replierea înseamnă chiar din plecare o jumătate de înfrîngere, fie și numai pentru faptul că este rezultatul unei retrageri.

ION D. GOIA

Guvernul din Bengalul de vest a fost demis

Guvernul statului indian Bengalul de vest a fost demis ieri seara printr-un decret al guvernatorului statului.

Motivul invocat pentru demiterea guvernului, alcătuit din reprezentanți ai partidelor de stînga, se referă la „instabilitatea politică” din sinul coaliției guvernamentale. În ultima vreme s-au manifestat unele disensiuni între partidele coaliției, unul dintre ele părăsind-o și alăturîndu-se partidului Congresului național indian.

Miercuri, pe străzile orașului Calcutta au avut loc demonstrații în semn de protest față de demiterea guvernului statului indian Bengalul de vest, care fusese format din reprezentanți ai partidelor de stînga. „Politica a deschis focul asupra demonstrațiilor, soldîndu-se cu victimele omenești”, transmite agenția U.P.I. Referindu-se la atmosfera de stînga, acești agenți menționează că activitatea orașului este paralizată.

MARȚI DIMINEAȚA, șeful delegației guvernamentale române, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a făcut o vizită lui Raul Roa, ministrul Afacerilor externe al Republicii Cuba.

Între Gheorghe Rădulescu și Raul Roa a avut loc o discuție cordială. Au fost discutate problemele interesînd România și Cuba.

● LA 21 NOIEMBRIE, la Sofia a avut loc o adunare a membrilor Uniunii Tineretului Comunist Dimitrovișt din capitala R. P. Bulgaria, evidențiat în întrecerea desfășurată în cinstea Congresului U.T.C.D. Cu acest prilej, a luat cuvîntul Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar.

● AVERELL HARRIMAN, ambasador cu însărcinări speciale al președintelui Johnson și al secretarului de stat al S.U.A., a plecat în vizită în unele țări din Asia și Europa. Prima escală o va face în Pakistan, unde va participa la inaugurarea barajului de la Mangla. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat,

Grivas a demisionat

Agencia U.P.I., relevă, citînd ziarul cipriot „Patris”, că generalul Grivas, comandantul forțelor militare grecești din Cipru, și-a prezentat demisia guvernului din Atena, unde se află începînd de duminică. Potrivit agenției, nu s-a aflat dacă guvernul grec a acceptat demisia lui Grivas.

● LA 18 NOIEMBRIE au luat sfîrșit la Praga lucrările celei de-a 27-a sesiuni a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru siderurgie.

● PRIMUL MINISTRU al Republicii Sudan, Ahmed Mohamed Mahgoub, a primit la 21 noiembrie pe Mircea Nicolaescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Khartoum, în legătură cu plecarea definitivă din Sudan.

Președintele Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a primit miercuri pe șeful delegației Iordaniei, Abdul Monem Rifai, ministru de stat pentru Afacerile externe. Au fost abordate probleme actuale aflate în fața Națiunilor Unite.

În aceeași zi, el a luat parte la un dejun de lucru la care au fost prezenți secretarul general al O.N.U., U. Thant, precum și președinții celor șapte comitete principale ale Adunării Generale.

Apelul lui U Thant

SECRETARUL general al O.N.U. U Thant a adresat miercuri seara guvernelor Ciprului, Greciei și Turciei, un apel urgent cerîndu-le să dea dovadă de moderație.

● LA ANKARA s-a anunșat că ministrul Afacerilor externe al Turciei, İhsan Sabri Çağlayangil, l-a primit miercuri după-amiază pe ambasadorul Greciei, Mihailo Delivanis, care a remis răspunsul guvernului grec la nota turcă din 18 noiembrie în legătură cu situația din Cipru.

Un purtător de cuvînt al guvernului Turciei, anunșă agenția France Presse a declarat că miercuri seara cabinetul turc s-a întrunit pentru a examina consecințele „răspingerii” de către guvernul grec a notei guvernului Turciei din 18 noiembrie.

● LA MOSCOVA a fost dat publicității o declarație a guvernului sovietic în legătură cu situația din Cipru.

Verdictul Tribunalului militar din Atena — relatează agenția FRANCE PRESSE — „a surprins prin severitatea pedepselor aplicate”, intrînd „nu au existat probe în sprijinul acuzațiilor aduse de procuror”.

În pledoariile avocatului Georges Mangakis reiese clar că „Constantin Filinis a fost judecat numai pentru că este comunist și nu pentru acțiunile sale, pe baza depozitiilor, nesustinute de probe, ale poliștilor”. Manifestele care au fost găsite asupra lui Filinis, a arătat avocatul, nu conțineau un apel la revoltă, ci criticau doar guvernul. Făcînd aluzie la recenta numire a lui Pipinelis, fost deputat al partidului E.R.E., ca ministru de externe, Mangakis a spus:

Verdictul de la Atena

SENTINȚA A SURPRINS PRIN SEVERITATEA PEDEPSURILOR APLICATE — SUBLINIAZĂ „FRANCE PRESSE”

Marți seara a fost dat verdictul în procesul de la Atena înscenat unui grup de 31 de persoane acuzate de acțiuni „subversive”. Principali acuzați — Constantin Filinis și Ioannis Louloudas — au fost condamnați la închisoare pe viață. Iasson Pappaliopoulos a fost condamnat la 15 ani închisoare, Anna Papanicolaou la 12 ani, Sylva Akritas la 10 ani. Alți 15 acuzați au fost condamnați la 3 pînă la 5 ani închisoare, unii cu suspendarea pedepsei, iar restul au fost achitați.

Verdictul Tribunalului militar din Atena — relatează agenția FRANCE PRESSE — „a surprins prin severitatea pedepselor aplicate”, intrînd „nu au existat probe în sprijinul acuzațiilor aduse de procuror”.

În pledoariile avocatului Georges Mangakis reiese clar că „Constantin Filinis a fost judecat numai pentru că este comunist și nu pentru acțiunile sale, pe baza depozitiilor, nesustinute de probe, ale poliștilor”. Manifestele care au fost găsite asupra lui Filinis, a arătat avocatul, nu conțineau un apel la revoltă, ci criticau doar guvernul. Făcînd aluzie la recenta numire a lui Pipinelis, fost deputat al partidului E.R.E., ca ministru de externe, Mangakis a spus:

„Ați atacat în rechizițoriu nu numai comunismul, ci și întreaga lume politică greacă calificînd-o drept coruptă, în timp ce un reprezentant al acestei lumi a fost recent numit în guvern”. În continuare, avocatul lui Filinis a subliniat că acesta „a luptat totdeauna pentru idealurile sale și de aceea a petrecut cea mai mare parte a vieții sale în închisoare”.

Procesul și sentința de la Atena — se apreciază în cercurile ziaristice — constituie una din înscenările la care guvernul grec recurge încă de la instalarea sa la putere în încercarea de a stăvili acțiunile tot mai intense ale masei populare nemulțumite de regimul actual.

Epilog

Răniții se aflu în spitale iar pe morți îi plîngeau rudele și prietenii. Bătălia electorală ajunsese la actul final — cetățenii trebuiau să se prezinte la urne. Reporterii de la Manila s-au grăbit să încheie bilanțul vîrsării de sînge. Sperau ca adversarii politici, obosiți de îndelungatul duel, vor lăsa pistoalele prin garderobe măcar în ziua votării. S-au înșelat. Deși a duna rîrile publice cu scandalurile, bătălie și împușcături de rigoare aparținute de acum amintirii, liniștea nu s-a coborît peste azerărilor greu încercate de cataclism electoral. Chiar în ceasurile cînd alegătorii — de voie sau de nevoie — se îndreptau spre localurile destinate actului votării, li oameni cădeau victima pașimilor — să le spunem — politice.

Temperatura politică a atins un asemenea grad încît spitalele au avut de furcă și după ce urnele și-au dezvăluit tainele. Învingerile comise la colțul de stradă au fost completate de acțiunea poliștilor de duritate inimaginabilă. Mii de persoane au manifestat în fața palatului prezidențial din Manila împotriva fraudelor electorale. 90.000 de persoane (din 170.000) care locuiesc într-un cartier al capitalei filipineze s-au văzut lipsite de buletinul de vot la care aveau dreptul. Unul de adugat că poliția nu a primit insensibilă demonstrația de protest.

Secoa ultima a tragi-comediei electorale s-a petrecut într-un orașel. Un candidat ale cărui visuri de a deveni primar s-au spulberat definitiv, a vizitat pe trei lideri politici locali și după o discuție înfrîntă cu fiecare din ei și-a descărcat pistolul. Urmarea: trei morți. Motivul triplei crime: îi bănuia de trădare.

Siliți de împrejurări să rosească multă hirtie și cerească pentru a descrie cele văzute în sălile de intruniri, în spitale și la morga, colegilor de breaslă de la Manila nu le-a rămas altceva de făcut decît să desprîndă concluzia că s-au consumat „cele mai sîngeroase alegeri din istoria Filipinelor”.

M. RAMURA